

Aikikai Srbije

Društvo za tradicionalnu japansku kulturu - Aikikai Srbije

合気会 セルビア

Aikikai Srbije je zvanično priznata organizacija od
AIKIKAI FOUNDATION - Aikido World Headquarters organizacije

"XV zimski aikido seminar Aikikai Srbije 2015.," 26. decembar 2015, Zemun - Yudanshe

Aikikai Srbije

Aikikai Srbije

Društvo za tradicionalnu japansku kulturu

"V međunarodni seminar Aikikai Srbije", Zemun 2006.

"II zimski seminar Aikikai Srbije", Beograd 2002.

合気道

合気会 セルビア

Aikikai Srbije

Aikido bilten 15 · 2016.

Sadržaj

Aikikai Srbije

Aikido bilten - broj 15

tiraž 550 kom. 56 str.

Društvo za tradicionalnu japansku kulturu -

Aikikai Srbije

Beograd

Urednik:

Saša Obradović

Saradnici u ovom broju:

Aleksandar Filipović, Jovana Ljubić, Duško Kulačin, Vesna Strahinić, Katarina Obradović, Dejan Žikić

Dizajn, naslovna strana

i DTP:

Saša Obradović

Štampa:

"Sapient graphics",
Beograd

mart 2016.

Sadržaj i impresum

3

Dođoi i klubovi Aikikai Srbije

4

DOGAĐANJA 2015.

5

Godina 2015.

6

Novosti 2015.

7

"15 godina Aikikai Srbije 2001 - 2016.", Saša Obradović

9

"Aikido dođoi i udruženje Taka", Dejan Žikić i Jovana Ljubić

17

Polaganja za kyu i dan u 2015.

21

Program za kyu i dan pojaseve Aikikai Srbije

26

Uslovi za kyu i dan pojaseve Aikikai Srbije

28

AIKIDO

29

"Mesto oružja u aikido treningu", Kazuo Čiba

31

"Naučite decu umeće mira", Vesna Strahinić

40

"Na pola puta do Japana", Duško Kulačin

43

UKUS BANZOVOG MAČA

47

"Borilačke veštine i performativna umetnost u Japanu", A Filipović

49

ISSN 2406-2359

合気道

合気会 セルビア

Aikikai Srbije

Aikido bilten 15 · 2016.

aikido dođoi i klubovi

Gde možete trenirati?

BEOGRAD I ZEMUN

• AD "ZEMUN"

SC "Barać", Ševina 16, Zemun

tel: 069 125.10.71

e-mail: aikikai.serbia@gmail.com

Saša Obradović 5.dan

Katarina Obradović 2.dan

• AD "YAMATOKAN"

SCR "Tašmajdan"

Beogradska 77, Beograd

tel: 064 129.17.99

e-mail: yamatokan@gmail.com

Predrag Tadić 3.dan

Ivan Todorović 3.dan

BELA CRKVA

• AK "ALFA"

OŠ "Dositej Obradović", Bela Crkva

tel: 062 196.7770

e-mail: markobc@live.com

Marko Bojat, Sho dan

BEŠKA

• AK "KAIZEN"

Kneza Miloša 2, Beška

tel: 063 78.06.319

e-mail: bojanicbojan@rocketmail.com

Bojan Bojanić, Sho dan

INĐIJA

• AK "KAIZEN"

Gimnazija, Novosadska 2a, Inđija

tel: 063 78.06.319

e-mail: bojanicbojan@rocketmail.com

Bojan Bojanić, Sho dan

KRUŠEVAC

• AD "KRUŠEVAC"

"Gimnazija", Kruševac

tel: 064 19.67.424

e-mail: aikidokrusevac@gmail.com

Zoran Lukić 2.dan

Milan Milanović 2.dan

MEROŠINA

• AD "TAKA" - Merošina

Dom kulture, Merošina

tel: 064.63.90.038

e-mail: dejan.zikic@gmail.com

Milan Bošković 3.dan

Dejan Žikić 2.dan

NIŠ

• AD "I.K.E.D.A."

Majke Jevrosime 2A, Niš

tel: 063 10.45.269

e-mail: ikedanis@gmail.com

Igor Strahinić 4.dan

Vesna Strahinić, Sho Dan

• AD "SENSEI"

OŠ "Car Konstantin", Niš

tel: 062 21.21.56

e-mail: sensei_taske@yahoo.com

Ivan Tašić 3.dan

AD "TAKA" - Niš

Kraljevića Marka 4, Niš

tel: 064.63.90.038

e-mail: aikido.taka@gmail.com

Milan Bošković 3.dan

Dejan Žikić 2.dan

NOVI SAD

• AD "BUDO"

Heroja Pinkija 2, Novi Sad

tel: 063 77.81.895

e-mail: kula@neobee.net

Duško Kulačin 3.dan

• AD "MARKO"

Zadružna 30, Novi Sad

tel: 062 107.00.17

e-mail: akmarkons@gmail.com

Nikola Marčetić, Sho dan

POŽAREVAC

• AD "DAITOKAN"

OŠ "Dositej Obradović",

Požarevac

tel: 063 493.888

e-mail: daitokan@hotmail.com

Aleksandar Punoš 3.dan

SOKO BANJA

• AD "OZREN"

OŠ "Mitropolita Mihajla",

Soko Banja

tel: 063 80.14.744

e-mail: nikola.ivanovic@gmail.com

Nikola Ivanović 2.dan

2016.

Aikikai Srbije

www.aiki.rs

合気道

合気会 セルビア

Aikikai Srbije

Aikido bilten 15 · 2016.

Događanja 2015.

Aikido seminari
Polaganja
Program
Novosti

„XIV letnja aikido škola u Vrnjačkoj Banji“, avgust 2015.

aikido seminari, aikido škole, prikazi aikidoa

• Seminar u Kruševcu 2015. AD "Kruševac"	25. januar 2015.	Kruševac	I. Strahinić 4.dan
• Seminar u Nišu 2015. AD "IKEDA"	31. januar 2015.	Niš	I. Strahinić 4.dan
• Seminar u Nišu 2015. AD "Sensei", AD "Ozren"	15. februar 2015.	Niš	S. Obradović 5.dan
• Seminar u Nišu 2015. AD "Taka"	21. februar 2015.	Niš	S. Obradović 5.dan
• Seminar u Pirotu 2015. AK "Tenšin"	4. april 2015.	Pirot	R. Janković 4.dan
• Seminar u Novom Sadu 2015. AD "Budo"	25. april 2015.	Novi Sad	S. Obradović 5.dan
• 5. prolećni seminar u Beogradu 2015.	9 - 10. maj 2015.	Zemun	S. Obradović 5.dan, R. Janković 4.dan, A. Zdravković 4.dan
• Seminar u Prokuplju 2015. AK "Mušin"	23. maj 2015.	Prokuplje	R. Janković 4.dan
• Seminar u Požarevcu 2015. AK "Daitokan"	23. maj 2015.	Požarevac	S. Obradović 5.dan
• Seminar u Indiji 2015. AK "Kaizen"	30. maj 2015.	Indija	S. Obradović 5.dan
• Seminar u Nišu 2015. AD "Taka"	7. jun 2015.	Niš	S. Obradović 5.dan
• Seminar u Nišu 2015. AD "Sensei", AD "Ozren"	13. jun 2015.	Niš	S. Obradović 5.dan
• Seminar u Nišu 2015. AD "IKEDA"	20. jun 2015.	Niš	I. Strahinić 4.dan
• Seminar u Kruševcu 2015. AD "Kruševac"	28. jun 2015.	Kruševac	I. Strahinić 4.dan
• Seminar u Beloj Crkvi 2015. AK "Alfa"	28. jun 2015.	Bela Crkva	S. Obradović 5.dan

• Letnji aikido kamp 2015.	19 - 26. jula 2015.	Bajina Bašta	R. Janković 4.dan
• 14. letnja aikido škola Aikikai Srbije 2015.	27. jul - 2. avg. 2015.	Vrnjačka Banja	S. Obradović 5.dan
• 3. aikido seminar "Aikikaija u BiH" 2015.	28 - 29. avgust 2015.	Lukavac, BiH	 S. Obradović 5.dan

• Japanniš 2015. AD "Taka"	27. septembar 2015.	Niš	S. Obradović 5.dan
• 25 god. "Bugarske Aikido Federacije" 2015.	24 - 25. oktobar 2015.	Sofia, Bugarska	 BAF, Waka Sensei
• Seminar u Novom Sadu 2015. AD "Budo"	7. novembar 2015.	Novi Sad	S. Obradović 5.dan
• Seminar u Požarevcu 2015. AK "Daitokan"	28. novembar 2015.	Požarevac	S. Obradović 5.dan
• Seminar u Beškoj 2015. AK "Kaizen"	12. decembar 2015.	Beška	S. Obradović 5.dan
• Seminar u Nišu 2015. AD "Sensei", AD "Ozren"	13. decembar 2015.	Niš	S. Obradović 5.dan
• 15. zimski seminar Aikikai Srbije 2015.	26-27. decembar 2015.	Zemun	S. Obradović 5.dan

novosti

iz aikidoa - kod nas i u svetu

Waka Sensei novi Dojo-Cho

Od 1. aprila 2015. godine Waka sensei Mitsuteru Ueshiba je imenovan za Dojo Cho-a (Dođo-čoa) Aikikai Hombu dođoa.

Sva bitna pitanja gde će nam trebati savet i pomoć Hombu dođoa će ubuduće ići na njegovu adresu.

Katarina Obradović - Sho dan Iaido

Katarina Obradović je postala prva žena nosioc crnog pojasa, Sho dana u Iaidou u Srbiji.

Međunarodni seminar i ispit za dan su se održali 18. aprila 2015. godine u Atini.

Kazuo Chiba Shihan 1940-2005.

U 75-toj godini 5. juna 2015. umro je veliki majstor Kazuo Chiba.

Pročitajte svih 10 njegovih do sada prevedenih intervju a ili tekstova na našem sajtu, spadaju među

najvrednija aikido štiva. Izuzetan njegov esej je na stranicama ovog broja aikido biltena.

25 god. BAF - Seminar u Sofiji

Za vikend, 24 i 25. oktobra 2015. u Sofiji je održana proslava 25 godina Bugarske aikido federacije (BAF) i 30 godina od kada se aikido vežba u Bugarskoj i u sklopu proslave veliki seminar sa Waka senseijem. Seminar je okupio vežbače iz cele istočne Evrope.

Iz Srbije smo jedino mi bili prisutni među nekoliko stotina učesnika.

Shidoini i Fukushidoini AS

1. Na ovogodišnjem 15. zimskom aikido seminaru u Zemu 27. decembra 2015. su, iako je Hombu dođoa spisak prosleđen dva meseca ranije, svečano promovisani novi Šidoini i Fukušidoini Aikikai Srbije. Organizacije priznate od Hombu dođoa imaju obavezu da odrede ko će nositi te važne titule i dužne su da podatke o članovima Šidošakaija i ispitne komisije proslade u Tokio.

2. Fukušidoini i Šidoini koji su napustili Aikikai Srbije više nemaju ove titule - njihovo mesto su zauzeli instruktori koji su odoleli

iskušenjima u godinama iza nas i do njih će ubuduće sedeti naredna generacija njima sličnih.

3. Novi je i upravni odbor naše probrane aikido zajednice.

4. Prolećni seminar u Beogradu, time i ispit za dan pojaseve na njemu, neće se više održavati.

Taj događaj je imao za cilj da zbliži nas stare i članove od pre šest godina priključenih i nikad do kraja uključenih aikido klubova i više nema smisla.

5. Ispiti za dan pojaseve održavaće se dva puta godišnje: na zimskom seminaru u decembru i na letnjoj aikido školi.

Donacija vlade Japana 2016.

Dana 12. februara 2016. je potpisan ugovor o donaciji vlade Japana i AD "Taka" iz Niša. Nakon 11 godina ponovo stižu nove strunjače u Aikikai Srbije zahvaljujući japanskom narodu. Ovaj put se radi o 210m² kvalitetnog tatamija.

合気道

合気会 セルビア

Aikikai Srbije

Aikido bilten 15 • 2016.

2001 - 2016.

15 godina Aikikai Srbije

Dana 17. januara 2016. navršilo se 15 godina od osnivanja Aikikaija Srbije. Organizacija sa zvala "Aikido federacija Srbije - Aikikai Srbije" sve do marta 2012. nakon koga menja ime u "Društvo za tradicionalnu japansku kulturu - Aikikai Srbije". Bilo je nemoguće preregistrovati staru organizaciju što je bila dobra prilika da se istakne i u nazivu ideja da je aikido plod bogate japanske kulture a ne kako neznalice žele da veruju - sport.

Prve godine 2001 - 2002.

Sada već davne 2001. godine organizaciju su osnovali Novak Jerkov, Zoran Mičić i Saša Obradović instruktori tri beogradska dođa: "Shin Ken", "Novi Beograd" i "Zemun". Mesec dana kasnije novoj federaciji se pridružio Boško Ivanišević ispred tek osnovanog AK "Dunav" iz Novog Sada.

"Januara 2001. godine, aikido klub "IKEDA" iz Niša, napušta Jugoslovensku Aikido Federaciju i priključuje se tek osnovanoj Aiki-

do Federaciji Srbije – Aikikai Srbije i postaje njen punopravan i neodvojiv član. Ovaj potez, povučen od najužeg članstva kluba na čelu sa instruktorima, ne samo da je odisao odvažnošću, već se pokazao i veoma mudrim...", stajalo je na našem web sajtu tih dana. Početkom novembra i Aleksandar Punoš počinje sa treninzima u Požarevcu u okviru našeg aikikaija.

Održali smo te 2001. prvu letnju školu u Vrnjačkoj Banji i prvi zimski seminar ali glavni problem nakon odlaska iz starog aikikaija

Saša Obradović

5.dan Hombu Dođo, Šidojn

strana 8:

- "IV letnja aikido škola Aikikai Srbije" Vrnjačka Banja, jul 2005.
- "V međunarodni seminar Aikikai Srbije" Zemun, april 2006.
- Potpisivanje ugovora o donaciji vlade Japana, decembar 2004.

strana 9:

- Zemun, februar 2001.

"I međunarodni seminar Aikikai Srbije", sa ispita, jun 2002.

koga smo takođe zajedno sa još nekoliko "drugova" Novak i ja osnovali u Zemunu januara 1994. ostao je prisutan. Sa starom organizacijom ostavili smo i Ikeda senseija koji je tada bio tehnički direktor našeg aikikaija što je značilo da nije imao ko da bude spona između nas i Hombu dođoa. U toku te prve godine nove federacije dva puta smo odlazili na gulaš čorbu u Budimpeštu i na seminare tamošnjeg aikikaija sa Fudžita senseijem koji se učinio kao dobar izbor. Majstora sam lično poznao od 1995. ali se ispostavilo da je trud bio prilično uzalud. Cena budućih seminara u Srbiji koja nam je servirana bila je višestruko veća od one koju smo ikada imali sa Fudžimoto ili Ikeda

senseijem i nije nam padalo na pamet da na nju pristanemo. Nije nama, ali jeste ambicioznom Zoranu Mičiću koji je posle 10 godina treninga u Zemunu i sa Shodan pojasom odlučio da majstora 8. dana naruči samo za sebe i svoj mladi klub! Posle ovoga prirodno više nije mogao biti član naše organizacije a Fudžita sensei (iako bi bilo pravilnije reći Fuđita, japanci nemaju "dž") mu je narednih godina predano "tesao karakter".

Bili smo se ozbiljno zamislili šta dalje da činimo kada je stigao nadani mail iz Londona. Davno je bilo, ali otprilike je sadržaj ličio na: "Zdravo, ja sam Mire Zloh, vežbao sam davne 1983. ili četvrte sa vama u "Pinkiju" u Zemu-

nu, možda me se sećate. Ponovo vežbam aikido u Engleskoj sa nekim finim ljudima..."

Već u leto naredne 2002. godine Viliam Smit je bio u Beogradu, održan je izuzetan seminar i veliki ispit, Smit sensei postao je naš tehnički direktor.

Međunarodni seminari

Prvi seminar sa Vilijamom Smitom je, ispostaviće se ostao i jedini. Sensei je bio bolestan i u ozbiljnim godinama ali sa vatrom u očima i ljudskom toplinom koja je plenila. Sledeće godine i skoro svih narednih do 2009-te jednom godišnje je dolazio Filip Smit sensei sin Vilijema Smita, a od 2004. se uključio i Gordon Džons sensei. Seminari su bili u pravom smislu međunarodni - uz instruktore iz Engleske bi dolazila čitava šarena grupa aikidoka, uglavnom iz Birminghama, poneko iz Londona. Na svim seminarima uz nas je bio i Mire Zloh. Od 2002. do 2009. godine održano je ukupno 8 međunarodnih seminara:

- 2002. prvi seminar je držao Vilijam Smit sensei;
- 2003. Filip Smit sensei;
- 2004. Filip Smit sensei i Gordon Džons sensei po prvi put;

- 2005. Filip Smit sensei;
- 2006. i 2007. Filip Smit i Gordon Džons sensei zajedno;
- 2008. Gordon Džons sensei;
- poslednje, 2009. godine Filip Smit i Gordon Džons sensei.

U dugom periodu od sedam godina koliko su Vilijem, Filip i Gordon sensei bili sa nama Aikikai Srbije je narastao i došao do priznanja od strane Hombu dođoa. UKA je bila jedna od prvih organizacija koja se u svetu izborila za direktnu vezu sa Japanom. Viliam Smit je davnih godina kada je IAF imao drugačiji značaj nego danas 12 godina bio član saveta (concila) te organizacije i od mnogih je tad označen kao prilično naivan. Naivan je najčešći naziv koji pokvarenjaci koriste za iskrene ljude - veliki je to kompliment za sitnog građom ali velikog čoveka! Imali smo sreću da iz druge ruke osetimo duh i školu Čiba senseija koji je bio učitelj sve trojce. Svi seminari su bili održani u Zemunu, 2005. godine na 800 m² tatamija.

Donacija vlade Japana i saradnja sa ambasadam Japana

Put do pomenute količine strunjača išao je preko međunarodnog konkursa u oblasti kulture gde japanska država pomaže siro-

mašne zemlje. Te godine pomoć je u tada zajedničkoj državi dobio postradali grad Kotor za konzervatorske radove nakon zemljotresa i Aikikai Srbije za buduće aikido radove!

Pola godina ranije osvanula je sledeća vest: "Dana 7. decembra 2004. održana je konferencija za novinare i svečana ceremonija potpisivanja Ugovora o donaciji Japanske fondacije i Aikido federacije Srbije - Aikikai Srbije. Želja Ambasadora Japana, njegove ekselencije gospodina Rjuichi Tanabea je bila da se ceremonija obavi u našem prostoru, u dođou AD "Zemun". Bila je to prva i time najveća donacija ikad dodeljena od strane Japana nekom aikido klubu ili organizaciji u Srbiji. Vrednost donacije je bila oko 20.000 evra ili 840 metara kvadratnih tatami strunjača."

Te jeseni je na tromesečnom posebnom kursu u AD "Zemun" bilo i osoblje obezbeđenja Ambasade Japana. Nije nam bio cilj da od njih napravimo aiki-

Aikido bilteni Aikikai Srbije

Prvi broj biltena izašao je avgusta 2000. u prethodnoj aikido organizaciji. Od 2003. pokrenut je ponovo i izlazi jednom godišnje i spada u najkvalitetnije štampano štivo po formi i sadržaju u svetu aikidoa. Od samog početka bilten je bio posvećen članovima naše organizacije i onima kome ga poklonimo - nije postojala ideja o prodaji.

Klupski seminari

U skladu sa odgovornošću koju su Shidoini i Fukushidoini imali pred sobom za tehnički razvoj klubova gde su pored ostalog držali i ispite za kyu pojaseve uspostavljena je i praksa periodičnih godišnjih klupskih seminara. Svrha ovih seminara nije u samom ispitu koji je njihov deo, ideja je da se njime prenese znanje instruktorima i učenicima i potstakne saradnja između dođoa.

Aikikai u BiH

2006. godine počela je saradnja između nas i grupe bivših džudista iz Lukavca, malog mesta pored Tuzle u BiH. Imali su želju da počnu da uče aikido i počela je zajednička velika i lepa priča koja traje već deceniju. Do 2013. godine članovi iz Bosne bili su priključeni AD "Zemun", od te godine je, najviše zahvaljujući osnivaču Davidu Kulišiću po uzoru na naš formiran "Aikikai u BiH". Februara 2013. potpisan je sporazum o tehničkoj saradnji naših aikido organizacija.

do majstore, želja tadašnjeg japanskog konzula g. Fukuyoshija je bila da zaposleni u ambasadi osete duh Japana i tradicionalan način podučavanja koji se neguje u aikidou, u našoj organizaciji i pomenutom klubu. Upravo tih godina, 2004 i 2005. Aikikai Srbije će učestvuje na velikim prikazima (embukaijima) borilačkih veština pod pokroviteljstvom ambasade i u okviru dana Japanske kulture u Beogradu.

Deset godina kasnije saradnju sa ambasadam preuzeće aikido dođo "Taka" iz Niša i baviće se velikim poslom oko promocije kulture Japana i aikidoa u okviru manifestacije pod nazivom "Ja-

panniš" u svom gradu. Naredni tekst u ovom broju biltena posvećen je toj i sličnim manifestacijama u Nišu u toku prošle godine.

Novi tatami je od proleća 2005. u našem posedu, trebalo je novu šansu iskoristiti i počinju sa radom potpuno novi aikido dođoi u okviru našeg aikikaija:

- 21. marta 2005. otvoren je AD "Wakiaikan" iz Beograda.
- 21. marta 2005. pokreće se AD "Yamatokan" iz Beograda.
- 22. marta 2005. AK "Ronin" sa Novog Beograda.
- 28. marta 2005. "Kyofu" (naknadno "Sindelić") iz Beograda.

- u jesen 2005. godine startuje i AD "Katana" iz Bogatića.

Strunjače su dobili i aktivni aikido dođoi: "Zemun" iz Zemuna, "Shin Ken" iz Beograda, iz Niša "Ikeda" i "Sensei", naredne godine "Daitokan" iz Požarevca. Konačno, 2015. god. i AK "Kruševac" iz istoimenog grada.

Tatami strunjače su svima ustupljene bez novčane nadoknade, očekivalo se od njih samo da budu odgovorni i lojalni deo naše zajedničke organizacije.

Letnji i zimski seminari Aikikai Srbije

Od 2001. izuzev 2002. godine kada je umesto nje bio "I međunarodni aikido seminar" održavaju se letnje aikido škole u Vrnjačkoj Banji. Natpolovični deo ovih sedmodnevnih seminara posvećen je uvek aikido štapu i maču. Svi koji su prisustvovali svim ovim aikido školama do sada (tek ih je četvoro!) su svom aikido kursu dodali preko 240 sati treniga što je kod većine današnjih vežbača zbir dvogodišnjeg treniranja. S druge strane, ovaj seminar je bio i ostao jedina prilika da upoznate ljude sa kojima vežbate i van treninga. Lične impresije svakog od učesnika su sigurno najvrednije i nemoguće ih je sabrati.

Od 2001. održavaju se redovno zimski aikido seminari. Seminari ili embukai-ji (aikido demonstracije) su decenijama održavani u decembru u znak sećanja na 14. decembar 1883. dan kada je rođen O sensei - zato je odabran decembar mesec za seminar.

Zimski seminar je uvek imao približno 8 sati vežbanja i nekoliko sati ispita za sve pojaseve u dva dana i predstavljao je uvek drugu vrstu iskušenja. Na ovom seminaru i na letnjoj školi se od 2009. održavaju ispiti za dan pojaseve.

Aikikai Hombu dojo recognition

Do 2009. ispiti za dan su održavani jednom godišnje na međunarodnim seminarima. Početkom 2009. godine "Aikido federacija Srbije - Aikikai Srbije" (danas "Društvo za tradicionalnu japansku kulturu - Aikikai Srbije") dobio je Hombu Dojo Recognition. Ta teška reč "rekongnišn" znači u ovom slučaju priznanje i dodeljena je našoj organizaciji nakon osam godina od njenog osnivanja. Osim novih prava koja nam je donelo to priznanje, njime je pokazano da Hombu dođo veruje da ćemo biti dostojni da i ubuduće širimo aikido veštinu u duhu i u skladu sa idejom osnivača Moriheja Uešibe. Detalji vezani za

odnose između aikikaija priključenih Hombu i samog Hombu dođoa biće tema budućeg posebnog članka.

Od 2009. godine Filip Smit i Gordon Džons nisu više držali seminare u okviru naše organizacije. Očigledno u novim okolnostima nisu prepoznali svoj interes i ideju dalje saradnje. Džons sensei je nastavio da dolazi jednom godišnje držeći seminare za malo društvo u nabrzinu oformljenom aikido savezu od dva kluba koji su činili uglavnom posrnuli učenici AD "Zemun".

Te godine će Džons sensei mene i uz moje, ispostavice se naknadno sasvim pogrešno urgiranje i Novaka Jerkova predložiti za viši 5.dan.

Izbeglice i prolećni seminari Aikikai Srbije

"Nezadovoljni načinom rada, tj. nerada u Srpskoj aikido federaciji, šest najvećih aikido klubova donelo je odluku... itd." bila je pozdravna poruka lidera pridošle grupe juna 2009. godine u Aikikai Srbije. Većinu instruktora tih klubova smo poznavali iz ranijeg perioda. Imali su priliku da se dobrovoljno integrišu u za njih novu sredinu i da u njoj ubuduće napreduju na svaki način.

Članovi Aikikai Srbije

U predhodnom periodu od 2001. do februara 2016. članstvo u Aikikaiju Srbije imalo je 3.075 osoba (od toga su 762 devojke). Od njih su 131 (devojaka samo 26) Yudanshe tj. nosioci dan pojasa.

Pojasevi za kyu i dan

Evidencija o dan i kyu pojasevima javno je dostupna na sajtu Aikikai Srbije, podeljena po godinama ili posebno istaknuta za dan polaganja. Ispiti za dan pojaseve od 2002. do kraja 2015. su održani 29 puta i dodeljen je 165 dan pojas, 62 u godinama UKA ispitivača i 103 dan nakon njih.

Web sajt Aikikai Srbije

Web sajt naše organizacije je godinama unazad jedinstveno mesto na internetu posvećeno aikidou. Zajedno sa nama je rastao predhodne dve decenije i dobijao nove sadržaje. Trenutno ima skoro 500 strana. Prva verzija postavljena je davnog 18. novembra 1997, u novom izdanju je od 12. januara 2016.

Prolećni seminar koji je počeo da se održava od 2011. bio je zamišljen kao prilika da se članovi ovih novih klubova zbliže sa ostalima i da se svima omogući još jedan ispit u Beogradu gde bi se polagalo za dan pojaseve. Poslednji prolećni seminar održan je maja 2015. godine i zatvorio je još jedan period našeg aikikaija.

2015. godina

Pomenutu 2015. godinu pamtićemo po "14. letnjoj aikido školi", izuzetnoj energiji i odličnom vremenu svih sedam dana tokom njenog trajanja, po velikim ispitima za dan pojaseve, nas šestoro i po inspirativnom seminaru i susretu sa Waka senseijem Mitsuteru Ueshibom u Bugarskoj ali i po značajnom "XV zimskom seminaru Aikikaija Srbije" krajem decembra...

Pamtićemo je i po "podvizima" našeg bivšeg šidoina i fukushidoina.

Koncem leta 2015. izjasnio se da istupa iz Aikikai Srbije Novak Jerkov 5.dan, jedan od osnivača Aikido federacije Srbije. Lakoća sa kojom je napustio organizaciju bila je u srazmeri sa onim koliko joj se malo dao u tom dugom periodu i koliko ju je malo doživljavao kao svoju. Ova odluka je bila iznenađujuća samo za one koji ga nisu dovoljno dobro poznavali.

Nošen istim jesenjim vetrom, septembra 2015. godine je i Rade Janković izrazio želju da nas napusti zajedno sa klubovima koje je doveo sa sobom 2009. godine. Izvesno je da nije uspeo da se uklopi i ostvari svoje ideje u

našem aikikaiju i povratak među staro provereno aikido društvo je bio logičan i dugo očekivan korak.

Na "15. zimskom aikido seminaru" Aikikai Srbije decembra 2015. u Zemunu, iako je Hombu dođo obavešten o tome još sredinom oktobra, svečano su promovisani novi Šidoini i Fukušidoini Aikikai Srbije. Fukušidoini i Šidoini koji su napustili Aikikai Srbije prirodno više nemaju te titule.

Njihovo mesto su zauzeli instruktori koji su odoleli iskušenjima u godinama iza nas i do njih će ubuduće sedeti naredne generacije njima sličnih.

Od 27. decembra 2015. Šidoini Aikikai Srbije su: Saša Obradović 5.dan i Igor Strahinić 4.dan.

Fukušidoini Aikikai Srbije su: Predrag Tadić 3.dan, Aleksandar Punoš 3.dan i Ivan Tašić 3.dan.

Sve bih vas uputio na izuzetan intervju sa Viliamom Smit senseijem "Putovanje budoke" objavljenim u "Traditional Karate" magazinu juna 2001. i Aikido biltenu br.3 za 2004. gde pored ostalog veliki majstor govori o tome kako je teško bilo doći do titula Fukušidoina i Šidoina nakon posebnih intenzivnih trogodišnjih kurseva kod Čibe senseija.

Aikikai Srbije u budućnosti

Godine koje nam predstoje doće pred članove naše organizacije kojima je ovaj tekst prvenstveno namenjen uz mnoga zadovoljstva i nove izazove. Naša zajednička škola koja je svih predhodnih godina bila otvorena za druge biće to i ubuduće negujući veliko aikido nasleđe koje nosimo od svih naših učitelja sve do samog osnivača. Uvek imajte u vidu da ste deo jedne velike svetske aikido porodice, da su Doshu i Waka sensei direktno iznad svih nas.

Vreme koje prestoni biće šansa za sve koji su uz nas stasali i uzrasli svih predhodnih godina na našem zajedničkom aikido putu.

Sećanje na protekle događaje u ovakvim prilikama kao što je naša godišnjica moraju da budu uvek deo priče o budućnosti - vreme naravno ne možemo pokrenuti u suprotnom smeru. Istinska hrabrost se ogleda u sposobnosti da se suočimo sa izazovima današnjice ali treba imati i sve ređe odvažnosti i predvideti i planirati budućnost.

Trenutno, marta 2016. godine, u Aikikaju Srbije je 39 aktivnih Yudansha (dan pojaseva), zajedno sa onima koji nisu aktivni a smatramo ih našim, ima nas 80.

"I seminar u Lukavcu", BiH, septembra 2006.

Preko 20 je kandidata za dan koji će to najverovatnije postati u narednih nepunih godinu dana.

Sebe su u aikikai ugradili početnici koje je život doneo nakratko do naših dođoa, stotine starijih koji su bili sa nama nekoliko godina i potom prestali sa vežbanjem, ali i oni koji su nakon Aikikaija Srbije nastavili sa treninzima u nekom drugom aikido društvu.

Oni koji su najduže ostali i koji su dopustili da ih aikido promeni i da postane deo njihovog života zauvek - dobili su najviše. Svako od njih bi sigurno imao da dopiše još koju stranicu i o našoj organizaciju iz svog ugla gledanja.

Dugačke i romantične priče o slavim vremenima i podvizima u minulim godinama, tako omiljene kod lenjivaca i svih gubitnika ne traže nikakvu hrabrost i ne smeju da budu glavna preokupacija iskrenih posvećenika budoa, što znači i poklonika naše izuzetne veštine.

Iz pomenutog razloga će i ovaj opširni tekst biti priveden kraju.

Trideset godina Aikikai Srbije početkom 2031. godine će već biti ozbiljan jubilej - moraćemo tada i Aikikai Doshua da pozovemo na veliku proslavu!

2001-2016.

Dođoi i klubovi Aikikai Srbije

Nakon petnaest godina 41 dođoi ili klub su bili u članstvu Aikikaija Srbije.

2001-2004.

- o 2001. **"Zemun"** iz Zemuna, od osnivanja do danas;
- o 2001. **"Shin Ken"**, od osnivanja do septembra 2015.;
- o 2001. **"N.Beograd"** od osnivanja do kraja te godine;
- o 2001. **"Ikeda"** iz Niša, do danas;
- o 2001. **"Daitokan"** iz Požarevca, do danas;
- o 2001. **"Dunav"** iz Novog Sada, samo te 2001.;
- o 2002. **"Taurunum"** iz Zemuna do 2004, uskrsnuće kao **"Gardoš"** mnogo kasnije;
- o 2003. **"Sensei"** iz Niša, do danas;
- o 2003. **"Arena"** iz Beograda, jedno vreme i u Čačku, zatvoren 2011. god;
- o 2004. **"Katana"** iz Bogatića do 2005.;
- o 2004. **"Tenšin"** iz Pirota, do 2005. pa ponovo došao 2009. i konačno 2015. istupio;

2005-2007.

- o 2005. **"Ikeda 2"** iz Malošišta, ugašen 2014;
- o 2005. **"Taka"** iz Niša (**"Ikeda 3"**) i **"Taka"** iz Merošine, do danas;
- o 2005. **"Yamatokan"** iz Beograda, do danas;
- o 2005. **"Kruševac"** (nekad **"Ikeda 4"**) iz istoimenog grada radi od 12. marta 2005, do danas;
- o 2005. **"Sindelić"** (**"Kyofu"**) iz Beograda, od septembra 2014. priključio se **"Yamatokan"** dođou;
- o 2005. **"Ronin"** iz Beograda do 2009.god;
- o 2005. **"Budo"** iz Novog Sada, do danas;
- o 2005. **"Wakiakan"** iz Beograda 2005. do 2012.;
- o 2006. **"Gard"** iz Lukavca, BiH formalno bio deo AD **"Zemun"**. Danas je pri Aikikaiju u BiH i preko njega tehnički povezan sa Aikikaijem Srbije;

2008-2011.

- o 2008. **"Satori"** iz Zaječara, 2008. samo te godine;
- o 2009. **"Centar"**, **"Eiki"** i **"Košava"** iz Beograda, od juna te godine do jeseni 2015.;
- o 2009. **"Mušin"** (**"Prokuplje"**) iz Prokuplja, od juna te godine do septembra 2015.;
- o 2009. **"Sunce"** iz Vršca, od juna te godine do septembra 2015.;
- o 2009. **"Vlasotince"** iz istoimenog mesta, od juna te godine do septembra 2015.;
- o 2010. **"Okami"** (nekad **"Ikeda 5"**) iz Aleksinca 2012. prestao sa radom;
- o 2010. **"Kraljevo"** iz Kraljeva do 2014.;
- o 2010. **"Shogun"** iz Kruševca, do 2012.;
- o 2011. **"Alfa"** iz Bele Crkve, do danas;
- o 2011. **"Edo"** (**"Ryoushinkan"**) iz Beograda, istupio iz Aikikai Srbije 13. maja 2013, uskoro napravio federaciju sam sa sobom;

2012-2016.

- o 2012. **"Ozren"** iz Soko Banje, do danas;
- o 2012. **"Sofu"** iz Požarevca, od oktobra 2012. i narednih nekoliko meseci;
- o 2013. **"Agatsu"** iz Beograda do 2014.;
- o 2013. **"Kaiku"** iz Beograda do 2014.;
- o 2013. **"Kaizen"** (**"Eiki-Beška"**) iz Beške i **"Kaizen"** iz Indije od 2014, do danas;
- o 2014. **"Senshi"**, iz Kruševca, klub nije zaživeo;
- o 2014. **"Musaši"**, iz Niša pokušao samo te godine;
- o 2015. **"Marko"** iz Novog Sada, od aprila 2015, najmlađi trenutno u sastavu Aikikai Srbije.

Dejan Žikić i Jovana Ljubić
**Aikido dođo i udruženje
„Taka” 2015.
u slici i reči**

Udruženje “Taka” su osnovali aikido majstori Milan Bošković i Dejan Žikić sa ciljem da okupe sve ljude posvećene i zainteresovane za neki aspekt japanske kulture i da im se pruži prilika da prošire svoje vidike i mogućnosti, kao i da predstave sva čuda i čari jedinstvene kulture i veština Zemlje izlazećeg Sunca ljudima u Nišu, Srbiji i šire.

Od 2012. godine u saradnji sa Ambasadom Japana u Beogradu i sa Niškim institucijama i organizacijama aktivno radimo na negovanju i promociji tradicionalne i moderne japanske kulture kroz kulturna dešavanja, edukativne radionice i seminare, humanitarne i zabavne akcije.

Naš najznačajniji događaj u godini je „Japanniš” – dani Japana u Nišu, koji je 2014. godine NJ.E. gospodin Masafumi Kuroki, Ambasador Japana u Beogradu, proglasio jednim od najznačajnijih i najvećih događaja u Srbiji iz oblasti japanske kulture. Manifestacija se održava svake godine poslednje nedelje septembra i traje 7 dana. Svaki „Japanniš” ima jedinstvenu temu koja je predstavljena kroz izložbu, predavanja, prezentacije, kurseve, seminare, borilačke veštine, projekcije, turnire i takmičenja.

Od 2014. godine, u saradnji sa Univerzitetskom bibliotekom u Nišu „Nikola Tesla“, organizujemo edukativne kurseve veštine

TAKA NIŠ

aikido.taka@gmail.com
udruzenje.taka@gmail.com

pravljenja figura od papira – origami i japanskog stripa – mange. Časovi se održavaju svake subote. Radovi polaznika kurseva su bili izloženi kao deo izložbe za “Japanniš 2015 – Japan kroz godišnja doba”.

U toku 2014. i 2015. godine organizovali smo i više nagradnih turnira u japanskim video igrama kao i projekcije japanskih filmova i animea. Najpopularniji događaj je bio maraton filmova Akire Kurosawe, u čast rođendana ovog velikog režisera.

Prvi tromesečni kurs japanskog jezika koji smo organizovali 2015. godine je uspešno završilo 17 polaznika, u pripremi je kurs za 2016. godinu.

Maja 2015. godine u saradnji sa Amabsadom Japana i SA Filozof-

skog fakulteta u Nišu organizovali smo gostovanje majstora cemonija Kihacira Nišiuire i umetnice Jumiko Ueno. Majstor je predstavio veštine aranžiranja cveća - ikebane i japanske kaligrafije, a gospođica Ueno je predstavila tradicionalni japanski ples.

Majstor Nišiuira je bio i počasni predavač na “Japannišu 2015”.

Aikido dođo „Taka“ je sastavni deo Udruženja i njegov koren. Članovi dođoa su aktivni cele godine kroz treninge, seminare, gostovanja i prikaze. 2015. godina je bila puna aikido dešavanja.

Dana 6.6.2015. godine od podneva do ponoći u Dušanovoj ulici u Nišu organizovan je prvi niški ulični festival pod nazivom “Pozitivni kao nekad”. Posetioci su videli raznovrstan program za

decu, kao i koncerte fakulteta umetnosti, “Penthauš” benda i “Kerbera”. Jedni od učesnika festivala bili su i aikidoke aikido dođoa “Taka” koji su građanima Niša po ko zna koji put predstavili najplemenitiju borilačku veštinu.

U toku protekle godine obeležili smo i Dan dece i Dan porodice. Klinici i roditelji su se tim prilikama zabavljali i naučili nešto kroz origami radionicu, projekciju animiranog filma i prezentacije japanskog stripa i pisma. Aikidoke su održali aikido prikaz na travi u parku Čair uz prisustvo velikog broja posmatrača.

U toku avgusta 2015. godine zajedno sa grupom “Pomoć ugroženim Nišlijama” prikupili smo puno sredstava u toku humani-

tarne akcije "Hiljadu ždralova na dar", koju je posetila i jedna porodica Japanaca. Za svaki prilog poklonili smo jednog origami ždrala u znak zahvalnosti.

Organizovana je i prezentacija aikidoa koju su nekoliko časova izvodili članovi Aikido dođoa "Taka", na zadovoljstvo velikog broja sugrađana koji su se okupili na centralnom trgu u samom centru grada.

Uoči otvaranja "Japanniš"-a 2015. organizovan je u strogom centru Niša, na centralnom trgu, skup kojim smo najavili početak manifestacije, a sve to je bilo praćeno višesatnom prezentacijom aikidoa koju su izveli predstavnici Aikido Dođoa "Taka".

U okviru događaja "Japanniš 2015" održana je i velika demonstracija japanskih borilačkih veština na kojoj su učestvovali predstavnici niških aikido, karate i

ninđucu klubova koji su prezentovali svoju veštinu kao i članovi niške "USB YOUTH" akrobatske grupe koja je imala čast da otvori prezentaciju atraktivnim nastupom plesa sa vatrom. Prezentacija je održana u dvorištu "Banovine" i bila je jedna od najposećenijih aktivnosti prošlogodišnjih dana Japana u Nišu.

Jedan od centralnih događaja "Japanniša 2015" bio je i aikido seminar koji je vodio Saša Obradović Shidojin, 5.dan. Seminaru je,

pored članova i drugih aikido klubova iz Niša, prisustvovao i Hiro, gost iz Japana. Tema seminara bila je rad sa štapom.

Tokom cele godine smo u neprestanom kontaktu sa predstavnicima Ambasade Japana u Republici Srbiji, koji nam daju podršku i saradnju pri organizaciji "Japanniš-a" i ostalih događaja. Ovom prilikom im se srdačno zahvaljujemo!

Japanska ambasada u Srbiji organizovala je prijem povodom prestanka mandata dosadašnjeg ambasadora N.J.E. Masafumi Kurukija, a na skraćenom spisku zvanica bili su i predstavnici Udruženja "Taka". Tom prilikom upoznali smo i legendu srpskog (a i japanskog) fudbala g-dina Dragana Stojkovića Piksija kao i g-dina Dragana Milenkovića, velikog poznavaoца japanskog naroda i kulture.

合気道

合気会 セルビア

Aikikai Srbije

Aikido bilten 15 • 2016.

Takođe, predstavnici aikido dođoa i udruženja "Taka" prisustvovali su otvaranju izložbe pod nazivom "Duh Budoa - Tradicija japanskih borilačkih veština" koju je organizovala Ambasada Japana u Beogradu. Na izložbi u "Muzeju primenjenih umetnost" u Beogradu smo videli mnoge originalne elemente ratničke opreme i oružja.

Tom prilikom smo imali izuzetnu čast da upoznamo novog ambasadora Japana u Republici Srbiji Nj. E. g. Đuičija Takaharu.

Ambasada Japana u Beogradu svake godine priređuje svečanost u čast rođendana Japanskog Cara Akihita. I 2015.-te godine, treći put za redom, smo imali čast da budemo među zvanicama. Svečanost se organizuje u Kristalnoj sali hotela "Hayatt Regency". Osim susreta sa našim prijateljima iz Ambasade i sa Nj. E. ambasadorom Japana, sreli smo puno dragih poznanika, saradnika i poznatih osoba, među kojima izdvajamo nekoliko aikido učitelja i g. Dragana Milenkovića.

Tradicionalni aikido seminar u junu označio je kraj još jedne uspešne aikido sezone. Seminar je po tradiciji vodio Saša Obradović, Shido in, 5.dan.

A da bi se druženje produžilo i van strunjača, organizovali smo za kraj sezone izlet na Krajkovačko jezero, sa obilaskom prirodnih lepota u okolini Jastrebcu i neizostavnim roštiljanjem u prirodi...

Naš tim već uveliko radi na pripremama dešavanja i aktivnosti za 2016. godinu koja počinju od marta.

Za sve dodatne informacije o aktivnostima Udruženja i aikido dođoa "Taka" možete nam se obratiti na sledeće telefone: 064 639.00.38, 062 235.449 i 063 104.52.53; ili preko facebook strana: Aikido Dojo Taka, Udruženje Taka Niš ili Japanniš.

Srdačan pozdrav!

合気道

合気会 セルビア

Aikikai Srbije

Aikido bilten 15 · 2016.

Polaganja za kyū i dan

2015.

KRUŠEVAC, 25.01.2015.

AD "KRUŠEVAC",

Igor Strahinić

Sara Virijević	7° KYU
Aleksa Stefanović	6° KYU
Nađa Mitić	6° KYU
Filip Anđelković	6° KYU
Marija Raičević	6° KYU
Miona Stajković	6° KYU
Milica Mihajlović	6° KYU
Veljko Miletić	6° KYU
Mario Jakovljević	6° KYU
Aleksandra Jovanović	6° KYU
Ivan Bogdanović	6° KYU
Marija Milenković	6° KYU
Filip Stojanović	6° KYU
Ana Miljković	6° KYU
Nemanja Kostić	6° KYU
Dušan Vukićević	6° KYU
Pavle Berta	5° KYU
Lazar Rajović	5° KYU
Aleksa Stefanović	5° KYU
David Živić	5° KYU
Ilija Bakić	5° KYU
Vasilije Milanović	4° KYU
Anđela Živković	4° KYU
Slobodan Petrović	4° KYU
Milan Milenković	4° KYU
Nađa Gligorijević	3° KYU
Igor Nikolić	3° KYU
Nataša Karajović	2° KYU

NIŠ, 31.01.2015.

AD "IKEDA",

Igor Strahinić

Mateja Stojanović	12° KYU
Sara Stojanović	12° KYU
Đurđija Živadinović	11° KYU
Vanja Cekić	8° KYU
Aleksandra Mladenović	8° KYU
Lazar Živković	7° KYU
Vladislav Živadinović	6° KYU
Igor Petrović	6° KYU
Lazar Živković	6° KYU
Miloš Živadinović	4° KYU
Marija Dinić	3° KYU
Nikola Milovanović	2° KYU
Stefan Stevanović	2° KYU

NIŠ, 15.02.2015.

AD "OZREN",

Saša Obradović

Stojan Stojadinović	3° KYU
Milan Jazbinšek	3° KYU

NIŠ, 15.02.2015.

AD "SENSEI",

Saša Obradović

Aleksa Micić	10° KYU
Viktor Marinković	9° KYU
Viktor Marković	8° KYU
Mihailo Stevanović	8° KYU
Aleksa Todorović	6° KYU
Danilo Nešović	6° KYU

Matija Vlaški	5° KYU
Andrej Bogunović	5° KYU
Lazar Novaković	5° KYU
Aleksandra Cvetković	3° KYU

NIŠ, 21.02.2015.

AD "TAKA" - Niš, Merošina,

Saša Obradović

Lazar Andrejić	7° KYU
Matija Jovanović	7° KYU
Ilija Miljković	7° KYU
Danica Janković	7° KYU
Uroš Arandželović	6° KYU
Stefan Stanojković	6° KYU
Luka Mladenović	6° KYU
Kosta Žikić	6° KYU
Marko Dimitrijević	6° KYU
Petar Šakić	6° KYU
Mladen Kosić	6° KYU
Andrija Mičić	5° KYU
Janko Dinić	5° KYU
Teodora Dinić	5° KYU
Jasmina Rajković	5° KYU
Matija Đukić	4° KYU
Zoran Živković	4° KYU
Lazar Popović	4° KYU
Ana Sibinović	4° KYU
Ognjen Vesković	4° KYU
Marko Pavlović	3° KYU
Aleksandar Čurčić	2° KYU
Dušan Veljković	1° KYU

BEOGRAD, 26.02.2015.

AK "CENTAR",

Radivoje Janković

Dragan Milenković 6° KYU

BEOGRAD, 26.02.2015.

AK "EIKI",

Radivoje Janković

Miki Ivanović 6° KYU

Aleksa Brkić 6° KYU

BEOGRAD, 26.03.2015.

AD "SHIN KEN",

Novak Jerkov

Dragan Krstić 7° KYU

Luka Popovski 7° KYU

Maša Bjeloš 6° KYU

Jana Kicošević 6° KYU

Aleksandar Markičević 6° KYU

Petar Karanikić 6° KYU

Andrea Mefailovski Stanojević 6° KYU

PIROT, 4.04.2015.

AK "TENŠIN",

Radivoje Janković

Luka Filipović 6° KYU

Danijel Đorđević 5° KYU

Jovan Anđelković 4° KYU

Đorđe Stevanović 3° KYU

Nikola Đorđević 2° KYU

NOVI SAD, 25.04.2015.

AD "BUDO",

Saša Obradović

Sonja Zrnić 12° KYU

Ognjen Čupić 12° KYU

Nikola Šorak 12° KYU

Matija Grbić 12° KYU

Aljoša Vrhovac 12° KYU

Mateja Milin 12° KYU

Dušan Georgijev 12° KYU

Ognjen Zivlak 12° KYU

Radoš Perović 11° KYU

Maša Petrijević 11° KYU

Aleksa Stjepanović 11° KYU

Matea Čanji 11° KYU

Aleksandra Subotin 11° KYU

Luka Popović 11° KYU

Sanja Simić 11° KYU

Stefan Subotin 10° KYU

Vladan Arsenijević 10° KYU

Luka Janković 10° KYU

Tara Vukićević 10° KYU

Mila Perović 10° KYU

Vera Kršev 10° KYU

Milan Kostić 10° KYU

Milan Čorić 9° KYU

Teodora Kušić 9° KYU

Nikola Supić 9° KYU

Anđela Zrnić 9° KYU

Nenad Grbić 8° KYU

Kristina Blažević 8° KYU

Danilo Pavlović 8° KYU

Marko Mijailović 8° KYU

Kosta Ilić 7° KYU

Dušan Pavlović 7° KYU

Vojislav Jakšić 6° KYU

Vuk Simić 6° KYU

Jelena Grbić 6° KYU

Marko Jakšić 6° KYU

Aleksandar Bošković 5° KYU

Dušan Dragojević 5° KYU

Aleksa Nadlački 5° KYU

Stefan Mijić 5° KYU

Ivan Janka 5° KYU

Filip Vukićević 5° KYU

Luka Kostić 5° KYU

Strahinja Simić 5° KYU

Nikola Jakšić 5° KYU

Jelena Blažević 5° KYU

Davor Grbić 4° KYU

Anita Dragović 4° KYU

Andrej Janka 2° KYU

Petar Sremački 2° KYU

Snežana Zrnić 1° KYU

Robert Molnar 1° KYU

BEOGRAD, 04.05.2015.

AK "KOŠAVA",

Aleksandar Zdravković

Andrea Vračar 10° KYU

Danijela Vračar 10° KYU

Dimitrije Solarević 10° KYU

ZEMUN, 09.05.2015.

PROLEĆNI AIKIDO SEMINAR

AK "CENTAR"

Aleksandar Zdravković

Sava Latinović 1° KYU

Aleksa Jovanović 1° KYU

ZEMUN, 09.05.2015.

PROLEĆNI AIKIDO SEMINAR

AK "CENTAR"

Radivoje Janković

Nenad Sparić 1° KYU

Lucija Laicki 1° KYU

Dušan Trojanović 1° KYU

Miloš Stojanović 1° KYU

ZEMUN, 10.05.2015.

PROLEĆNI AIKIDO SEMINAR

Saša Obradović, Shido in

Aleksandar Vratonjić-Gligorijević 1° DAN

Boro Baljković 1° DAN

Milica Soknić 1° DAN

Stevan Ilić 1° DAN

Marko Marković 1° DAN

Nikola Nikolić 1° DAN

Aleksandar Janković 2° DAN

Marija Žakula 2° DAN

Katarina Obradović 3° DAN

POŽAREVAC 23.05.2015.

AK "DAITOKAN",

Saša Obradović

Veljko Jovanović 11° KYU

Danica Randelović 11° KYU

Marta Milođević 9° KYU

Milica Stanković 8° KYU

Nemanja Jovanović 6° KYU

Dušan Zdravković 4° KYU

Nikola Milić 3° KYU

PROKUPLJE, 23.05.2015.

AK "TENŠIN",

Radivoje Janković

Mateja Manojlović 6° KYU

PROKUPLJE, 23.05.2015.

AK "VLASOTINCE",

Radivoje Janković

Milan Janković 4° KYU

PROKUPLJE, 23.05.2015.

AK "MUŠIN",

Radivoje Janković

Milan Popović 12° KYU

Mihajlo Dimitrov 8° KYU

Marija Dimić 6° KYU

Katarina Stamenković 6° KYU

Nemanja Živković 6° KYU

Mladen Grujić 6° KYU

Vuk Manojlović 5° KYU

Ilija Mijačić 5° KYU

Jelena Ivković 5° KYU

Aleksandar Tasković 3° KYU
 Milena Perović 3° KYU
 Srećko Ivković 3° KYU
 Nikola Ivković 3° KYU

INĐIJA, 30.05.2015.

AK "KAIZEN",

Radivoje Janković

Marko Kuprešanin 12° KYU
 Ružica Maravić 11° KYU
 Vukašin Maravić 9° KYU
 Milica Čavić 9° KYU
 Ivan Laholat 9° KYU
 Tijana Ralić 6° KYU
 Vladimir Blagojević 5° KYU
 Ivana Dinić 3° KYU

BEOGRAD, 03.06.2015.

AK "KOŠAVA",

Aleksandar Zdravković

Borislav Vujković 6° KYU
 Vladimir Radosavljević 6° KYU
 Lena Poletto 6° KYU
 Aleksandra Stefanović 6° KYU
 Aleksandar Protić 6° KYU
 David Damjanović 6° KYU
 Srna Perić 5° KYU
 Sofija Čurčić 5° KYU
 Marija Isailović 5° KYU
 Vuk Manojlović 3° KYU
 Nikola Popović 2° KYU
 Jelena Samardžić 2° KYU

ZEMUN, 04.06.2015.

AD "KAIZEN",

Saša Obradović

Branislav Zirojević 12° KYU
 Pavle Andonović 12° KYU
 Aleksandar Ralić 12° KYU
 Anđela Ralić 12° KYU
 Sava Kuprešanin 12° KYU
 Nemanja Bubalo 11° KYU

ZEMUN, 04.06.2015.

AD "ZEMUN",

Saša Obradović

Anastasija Petrović 8° KYU
 Kosta Đukić 6° KYU
 Relja Jokić 4° KYU
 Lazar Smuđa 3° KYU
 Anka Jović 3° KYU
 Nevena Sretenović 3° KYU

Darko Novaković 1° KYU
 Luka Marković 1° KYU

NIŠ, 07.06.2015.

AD "TAKA" - Niš, Merošina,

Saša Obradović

Petar Ralević 7° KYU
 Anastasija Denić 7° KYU
 Lazar Andreić 6° KYU
 Matija Jovanović 6° KYU
 Luka Stanojević 6° KYU
 Mladen Kostić 5° KYU
 Petar Dakić 5° KYU
 Luka Mladenović 5° KYU
 Andrija Mičić 4° KYU
 Ana Sibirnović 3° KYU
 Uroš Dinić 3° KYU
 Matija Đukić 3° KYU
 Lazar Stojanović 2° KYU
 Anđela Stojanović 2° KYU
 Slaviša Arsić 2° KYU
 Uroš Stojanović 2° KYU
 Kristina Todorović 2° KYU

NIŠ, 13.06.2015.

AD "OZREN",

Saša Obradović

Aleksandar Lazarević 2° KYU
 Miloš Lazarević 2° KYU
 Petar Stojadinović 2° KYU

NIŠ, 13.06.2015.

AD "SENSEI",

Saša Obradović

Lazar Simeunović 10° KYU
 Viktor Marinković 8° KYU
 Viktor Marković 7° KYU
 Mihailo Stevanović 7° KYU
 Nikola Savić 6° KYU
 Lazar Novaković 4° KYU
 Vojislav Đorđević 2° KYU
 Miloš Cvetković 2° KYU

BEOGRAD, 14.06.2015.

AK "CENTAR",

Radivoje Janković

Milica Grujičić 6° KYU
 Miodrag Nedeljković 6° KYU
 Filip Bošković 6° KYU
 Vladimir Petković 6° KYU
 Mladen Krstić 5° KYU
 Jovan Stevuljević 5° KYU

Dragan Milenković 5° KYU
 Jasmina Miletić 5° KYU
 Milan Srećković 5° KYU
 Milja Krivokuća 5° KYU
 Sonja Lapčević 3° KYU
 Mladen Lazović 3° KYU
 Goran Tucović 3° KYU
 Milan Dragojlović 2° KYU
 Denis Kusić 2° KYU
 Daniel Cekić 2° KYU
 Miloš Marković 2° KYU

BEOGRAD, 14.06.2015.

AK "CENTAR",

Radivoje Janković

Mateja Sarić 6° KYU
 Miki Ivanović 5° KYU
 Nikola Stojanović 5° KYU
 Lazar Zorkić 4° KYU
 Filip Filipović 4° KYU

BEOGRAD, 18.06.2015.

AD "SHIN KEN",

Novak Jerkov

Branko Blagdanić 6° KYU
 Luka Popovski 6° KYU
 Branko Blagdanić 5° KYU
 Dragan Krstić 5° KYU
 Luka Popovski 5° KYU

BEOGRAD, 19.06.2015.

AK "EIKI",

Radivoje Janković

Aleksa Čulafić 12° KYU
 Danilo Đuričić 12° KYU
 Ognjen Dobrić 12° KYU
 Mihajlo Vukajlović 12° KYU
 Filip Vorkapić 11° KYU
 Ivan Todorović 11° KYU
 Lazar Gajić 11° KYU
 Petar Čović 11° KYU
 Jovan Arsić 10° KYU
 Nikola Tošić 10° KYU
 Strahinja Golubović 10° KYU
 Magdalena Tomović 9° KYU
 Mihajlo Radović 9° KYU
 Una Zlatanović 9° KYU

NIŠ, 20.06.2015.

AK "IKEDA",

Igor Strahinić

Dušan Milenković 6° KYU

Milutin Ćirić 6° KYU
Miloš Živadinović 3° KYU

BELA CRKVA, 28.06.2015.

AK "ALFA",

Saša Obradović

Jelena Pavlović 6° KYU
Marko Ilić 6° KYU
Katarina Putnik 5° KYU
Slađan Kolarević 4° KYU

KRUŠEVAC, 28.06.2015.

AD "KRUŠEVAC",

Igor Strahinić

Iva Paunović 6° KYU
ilan Nikolić 6° KYU
Maja Nikolić 6° KYU
Mateja Nikolić 6° KYU
Sara Virijević 6° KYU
Gvozden Lapčević 6° KYU
Dušan Trišić 6° KYU
Aleksandra Jovanović 5° KYU
Filip Stojanović 5° KYU
Nemanja Kostić 5° KYU
Veljko Miletić 5° KYU
Dušan Vukićević 5° KYU
Ivan Bogdanović 5° KYU
Filip Anđelković 5° KYU
Gvozden Lapčević 5° KYU
Marija Milenković 5° KYU
Mario Jakovljević 5° KYU
Aleksandar Đuričić 4° KYU
Ilija Bakić 4° KYU
Lazar Rajović 4° KYU
Milan Milenković 3° KYU
Mihajlo Anđelković 3° KYU
Vasilije Milanović 3° KYU
Igor Nikolić 1° KYU

NIŠ, 23.07.2015.

AK "IKEDA"

Igor Strahinić

Đurđija Živadinović 10° KYU
Nikola Živadinović 6° KYU

VRNJAČKA BANJA,

01.08.2015.

14. LETNJA AIKIDO ŠKOLA

Saša Obradović, Shidojin

Uroš Lekić 1° KYU
Marko Bojat 1° DAN
Srđan Matić 2° DAN

ZEMUN, 22.09.2015.

AD "ZEMUN",

Saša Obradović

Bogdan Šuvira 10° KYU
Kristina Šuvira 10° KYU
Aleksa Lakić 9° KYU
Anastasija Petrović 7° KYU

NOVI SAD, 07.11.2015.

AD "BUDO",

Saša Obradović

Strahinja Okiljević 12° KYU
Damjan Jekić 12° KYU
Boris Pušić Živanov 12° KYU
Ivona Bašnec 12° KYU
Marko Vukelić 12° KYU
Ognjen Pucar 12° KYU
Teodora Nađ 12° KYU
Luka Ilić 12° KYU
Lara Rus 12° KYU
Petar Korda 12° KYU
Viktor Mesaroš 12° KYU
Luka Bebić 12° KYU
Ognjen Inić 12° KYU
Vuk Ilić 12° KYU
Lara Brusin 12° KYU
Vanja Prusina 12° KYU
Milan Jovanović 12° KYU
Ognjen Čupić 11° KYU
Nikola Šorak 11° KYU
Aljoša Vrhovac 11° KYU
Mateja Milin 11° KYU
Dušan Georgijev 11° KYU
Sonja Zrnić 11° KYU
Lola Sudakov 11° KYU
Sanja Simić 10° KYU
Radoš Perović 10° KYU
Aleksa Stjepanović 10° KYU
Aleksandra Subotin 10° KYU
Ivan Bodor 10° KYU
Milan Kostić 9° KYU
Stefan Subotin 9° KYU
Tara Vukićević 9° KYU
Mila Perović 9° KYU
Aleksej Sudakov 9° KYU
Luka Janković 9° KYU
Milan Ćorić 8° KYU
Teodora Kušić 8° KYU
Nikola Supić 8° KYU

i s p i t i

2015.

Anđela Zrnić 8° KYU
Nenad Grbić 7° KYU
Kristina Blažević 7° KYU
Kosta Ilić 6° KYU
Igor Ratković 6° KYU
Siniša Sekulić 6° KYU
Zoran Živojinov 6° KYU
Nemanja Bebić 6° KYU
Violeta Vaštag 6° KYU
Agnes Erdos 6° KYU
Vojislav Jakšić 5° KYU
Staša Simić 5° KYU
Marko Jakšić 5° KYU
Dejan Marjanović 5° KYU
Stefan Mijić 4° KYU
Jelena Blažević 4° KYU
Ivan Janka 4° KYU
Filip Vukićević 4° KYU
Luka Kostić 4° KYU
Strahinja Simić 4° KYU
Nikola Jakšić 4° KYU
Aleksa Nadlački 4° KYU
Davor Grbić 3° KYU
Dragan Jandrić 1° KYU
Miroslav Vukićević 1° KYU

POŽAREVAC 28.11.2015.

AK "DAITOKAN",

Saša Obradović

Ognjen Punoš 12° KYU
Veljko Jovanović 10° KYU
Danica Randelović 10° KYU
Jovana Veličković 8° KYU
Marta Milošević 8° KYU
Nemanja Jovanović 5° KYU

BEŠKA, 12.12.2015.

AK "KAIZEN",

Saša Obradović

Miloš Vuković 12° KYU
Ivana Lipovčan 12° KYU
Nikolina Jakšić 12° KYU
Srđan Radulović 12° KYU
Ognjen Bikarević 12° KYU
Veljko Ćosović 12° KYU
Lazar Maravić 12° KYU
Danilo Debelački 12° KYU
Mihajlo Oreščanin 12° KYU
Dragana Čolić 12° KYU
Anđela Rodić 12° KYU
Nemanja Trbović 12° KYU
David Župić 12° KYU

Maja Mihajlović 12° KYU
Branko Debeljački 12° KYU
Milana Mitrović 12° KYU
Stevan Sremčević 12° KYU
Ružica Maravić 10° KYU
Ivan Laholat 8° KYU
Milica Čavić 8° KYU
Vukašin Maravić 6° KYU
Stefan Doronjski 5° KYU
Vladimir Blagojević 4° KYU
Ivana Dinić 2° KYU

NIŠ, 13.12.2015.

AD "OZREN",

Saša Obradović

Stojan Stojadinović 2° KYU
Milan Jazbinšek 2° KYU

NIŠ, 13.12.2015.

AD "SENSEI",

Saša Obradović

Aleksa Tašić 12° KYU
Andrija Raičević 11° KYU
Boris Ivanović 10° KYU
Lazar Simonović 9° KYU
Lazar Vučković 9° KYU

Vuk Jović 9° KYU
Viktor Marinković 7° KYU
Mihailo Stevanović 6° KYU
Viktor Marković 6° KYU
Đurđina Miljković 6° KYU
Danilo Nešović 5° KYU
Selena Dimitrijević 4° KYU
Matija Vlaški 4° KYU
Ivan Pavičić 4° KYU
Vladan Krstić 3° KYU

ZEMUN, 24.12.2015.

AD "ZEMUN",
Saša Obradović

Filip Josipović 12° KYU
Bogdan Šuvira 9° KYU
Kristina Šuvira, 9° KYU
Aleksa Lakić 8° KYU

BEOGRAD, 24.12.2015.

AD "YAMATOKAN",

Predrag Tadić

Tadija Preradović 9° KYU
Marina Stanković 6° KYU

ispiti 2015.

ZEMUN, 26.12.2015.

ZIMSKI AIKIDO SEMINAR

AD "MARKO"

Saša Obradović

Slobodan Milošević 6° KYU
Anđelo Plavc 6° KYU

ZEMUN, 26.12.2015.

ZIMSKI AIKIDO SEMINAR

AD "ZEMUN"

Saša Obradović

Anastasija Petrović 6° KYU
Alen Marković 6° KYU
Mihajlo Ivanović 3° KYU
Relja Jokić 3° KYU
Dušan Obradović 2° KYU
Nevena Sretenović 2° KYU
Lazar Smuđa 2° KYU

ZEMUN, 27.12.2015.

ZIMSKI AIKIDO SEMINAR

Saša Obradović, Shidoin

Miljana Dželetović 1° DAN
Bojan Bojanić 1° DAN
Ognjen Čonkić 1° DAN
Nataša Sretenović 2° DAN

	2010.		2011.		2012.		2013.		2014.		2015.	
	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan	ispita	kyu-dan
1. "Zemun", Zemun	6	58	7	45	8	46	4	27	4	34	4	25
2. "IKEDA", Niš	3	50	5	44	4	18	3	12	3	31	3	18
3. "Daitokan", Požarevac	2	8	3	19	2	8	2	16	2	15	2	13
4. "Sensei", Niš	2	16	2	27	2	32	2	33	2	38	3	33
5. "Taka", Niš, Merošina	3	12	6	27	2	21	3	11	4	47	2	40
7. "Kruševac", Kruševac	6	49	3	78	2	26	2	35	2	29	2	52
8. "Yamatokan", Beograd	2	10	3	10	3	9	3	11	2	3	1	3
9. "Budo", Novi Sad	2	43	2	52	2	86	2	89	2	101	2	115
10. "Alfa", Bela Crkva	-	-	1	12	2	37	2	9	1	6	1	6
11. "Ozren", Soko Banja	-	-	-	-	-	-	2	32	2	21	3	8
12. "Kaizen", Beška, Indija	-	-	-	-	-	-	0	0	4	25	3	39
14. "Marko", Novi Sad	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2
15. "Shin Ken", Beograd	5	22	5	27	6	38	4	15	6	34	2	14
16. "Košava", Beograd	2	20	2	16	3	11	3	24	2	22	2	17
17. "Centar", Beograd	3	41	3	42	3	47	5	58	4	53	3	26
18. "Mušin", Prokuplje	1	8	2	20	2	8	2	31	2	19	1	13
19. "Tenšin", Pirot	2	6	3	14	2	7	4	9	2	9	2	6
20. "Sunce", Vršac	0	0	1	10	2	11	2	17	1	9	0	0
21. "Eiki", Beograd	3	33	5	32	4	27	4	48	6	52	3	21
22. "Vlasotince", Vlasotince	1	7	2	17	2	21	4	16	2	8	1	1
DAN pojasevi:	5	13	4	16	3	16	3	15	4	19	3	15
Ukupno:	61	453	73	606	67	521	67	593	63	581	45	456

Za klubove u tabeli od br. 15 do 22 zbirne vrednosti o ispitima i dobijenim pojasevima su unete do septembra 2015. nakon čega se smatra da su napustili Aikikai Srbije. Dan pojasevi u zbiru su dodati pri klubu kandidata.

Program za kyu i dan pojaseve

6. kyu

UKEMI (padovi), TAISABAKI (kretanja)

Tachiwaza:

Katatetori Aihanmi:	Iriminage	
Katatetori Aihanmi:	Kotegaeshi	
Katatetori Aihanmi:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori Aihanmi:	Shihonage	omote i ura
Katatetori Aihanmi:	Uchikaitensankyo	omote i ura

5. kyu

TAISABAKI, SHIKKO (kretanje na kolenima)

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Shomenuchi:	Kotegaeshi	
Katatetori:	Tenchinage	
Katatetori:	Shihonage	omote i ura
Katatetori:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori:	Udekimenage	omote i ura
Katatori:	Ikkyo	omote i ura

Suwariwaza:

Katatetori Aihanmi:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori Aihanmi:	Iriminage	
Ryotetori:	Kokyu Ho	

4. kyu

Tachiwaza:

Katatetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Iriminage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura
Ryotetori:	Tenchinage	
Ryotetori:	Udekimenage	
Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Katateryotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Nikkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Shomenuchi:	Uchikaitensankyo	omote i ura
Shomenuchi:	Shihonage	omote i ura
Yokomenuchi:	Iriminage	
Yokomenuchi:	Kotegaeshi	
Yokomenuchi:	Udekimenage	omote i ura
Yokomenuchi:	Iriminage	
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Chudantsuki:	Udekimenage	omote i ura

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Nikyo	omote i ura

3.kyu

Tachiwaza:

Katatetori:	Uchikaitennage	
Katatetori:	Sankyo	omote i ura
Katatetori:	Yonkyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Ikkyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Nikyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Kokyunage	
Shomenuchi:	Yonkyo	omote i ura
Shomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Ikkyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Uchikaitensankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Tenchinage	
Chudantsuki:	Sankyo	omote i ura
Chudantsuki:	Hijikimeosae	
Chudantsuki:	Sotokaitennage	

Ushirowaza:

Ryotetori:	Ikkyo	omote i ura
Ryotetori:	Nikyo	omote i ura
Ryotetori:	Sankyo	omote i ura
Ryotetori:	Hijikimeosae	omote i ura
Ryotetori:	Kotegaeshi	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura
Ryotetori:	Iriminage	

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Kotegaeshi	
Shomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Shomenuchi:	Iriminage	
Katatori:	Sankyo	omote i ura

2.kyu

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Shomenuchi:	Nikyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Sankyo	omote i ura
Yokomenuchi:	Yonkio	omote i ura
Yokomenuchi:	Gokyo	omote i ura
Katateriyotetori:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Katatori Menuchi:	Shihonage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Koshinage	
Munetori:	Ikkyo	omote i ura
Munetori:	Sankyo	omote i ura
Munetori:	Shihonage	
Jodantsuki:	Nikyo	omote i ura
Jodantsuki:	Sankyo	omote i ura

Ushirowaza:

Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Ryokatatori:	Nikyo	omote i ura
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Iriminage	
Ryokatatori:	Kotegaeshi	
Ryohijitori:	Kotegaeshi	
Ryohijitori:	Iriminage	
Kataterori Kubishime:	Ikkyo	omote i ura

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Yonkio	omote i ura
Shomenuchi:	Sotokaitennage	
Ryokatatori:	Ikkyo	omote i ura
Chudantsuki:	Kotegaeshi	
Jodantsuki:	Ikkyo	omote i ura

1.kyu

Tachiwaza:

Shomenuchi:	Shihonage	omote i ura
Shomenuchi:	Tenchinage	
Shomenuchi:	Udekimenage	omote i ura
Munetori Menuchi:	Ikkyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Nikyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Sankyo	omote i ura
Munetori Menuchi:	Koshinage	
Jodantsuki:	Yonkyo	omote i ura
Jodantsuki:	Iriminage	
Jodantsuki:	Shihonage	omote i ura
Jodantsuki:	Sotokaitennage	
Jodantsuki:	Ushirokiritoshi	
Jodantsuki:	Koshinage	
Katateriyotetori:	Jujigarami	
Ryokatatori:	Kokyunage	tri ukea
Yokomenuchi:	Jiyuwaza	tri ukea
Chudantsuki:	Jiyuwaza	tri ukea

Ushirowaza:

Ryotetori:	Yonkio	omote i ura
Ryotetori:	Kokyunage	
Ryotetori:	Koshinage	
Kataterori Kubishime:	Sankyo	
Kataterori Kubishime:	Hijikimeosae	
Eritori:	Ikkyo	omote i ura
Eritori:	Sankyo	omote i ura
Eritori:	Koshinage	

Suwariwaza:

Shomenuchi:	Jiyuwaza	
Ryokatatori:	Sankyo	omote i ura
Ryokatatori:	Yonkio	omote i ura
Katatori Menuchi:	Iriminage	
Katatori Menuchi:	Kotegaeshi	
Katatori Menuchi:	Kokyunage	

Hanmihantachiwaza:

Katatetori:	Ikkyo	omote i ura
Katatetori:	Shihonage	omote i ura
Katatetori:	Uchikaitennage	
Ryotetori:	Shihonage	omote i ura

Aiki JO:

- Osnovni udarci i bodovi štapom
- Kata 17

Aiki KEN:

- 1 - 7. Suburi mačem

Sho dan (1.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Suwariwaza
- Ushirowaza

Tanto:

- Tantodori

Aiki JO:

- 1. i 2. Kumijo
- Kata 31

Aiki KEN:

- 1. Kunitachi

Ni dan (2.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Suwariwaza
- Ushirowaza
- Kratak esej

Aiki JO:

- 1, 2, 3, 4, i 5. Kumijo
- Kata 14
- Jodori uke
- Jodori tachi

Aiki KEN:

- 1, 2, 3. Kunitachi
- Tachidori

San dan (3.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Suwariwaza
- Ushirowaza
- Kratak esej

Aiki JO:

- 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. Kumijo
- Kumijo (Banja 2003, 2013.)

Aiki KEN:

- 1, 2, 3, 4, 5. Kunitachi
- Kimosubino tachi

Yon dan (4.dan)

Osnovne tehnike:

- Tachiwaza
- Hanmihantachiwaza
- Jiyuwaza na sve napade
- Suwariwaza
- Ushirowaza
- Kratak esej

Uslovi vezani za izlazak na ispit

1. Vremenski uslovi

1.1. Vremenski uslovi između ispita za kyu pojaseve nisu striktno definisani.

1.2. Kod ispita za dan pojaseve postoje minimalni vremenski uslovi dati u sledećoj tabeli:

pojas	period	
1.dan	8 meseci	110 treninga, 2 seminar, najmanje 15 godina starosti.
2.dan	2 godine	Redovno vežbanje, ¹⁾ kratki esej napisan u periodu od najviše 6 meseci pre ispita.
3.dan	3 godine	Redovno vežbanje, ¹⁾ kratki esej napisan u periodu od najviše 6 meseci pre ispita.
4.dan	4 godine	Redovno vežbanje, ¹⁾ najmanje 25 godina starosti, kratki esej napisan u periodu od najviše 6 meseci pre ispita.
5.dan	5 godina	Na preporuku organizacije ili ovlašćenog 6.dana odluku o promociji donosi Hombu dođo.
6.dan	6 godina	Na preporuku organizacije ili ovlašćenog 7.dana odluku o promociji donosi Hombu dođo.

1) podrazumeva se pohađanje treninga i seminara

2. Takse i aikikai članarina

2.1. Na ispite za kyu i dan pojaseve mogu izlaziti samo članovi **Aikikai Srbije** sa izmirenom godišnjom članarinom za tekuću godinu.

2.2. Na ispite za kyu i dan pojaseve mogu izlaziti samo članovi Aikikai Srbije koji uplate ispitnu taksu pre ispita. Kandidatima se, ako ne polože, taksa vraća u celini.

3. Drugi uslovi

3.1. Za izlazak na ispit neophodna je saglasnost trenera.

3.2. Za KYU pojaseve kandidat mora imati između ispita najmanje:

pojas	broj treninga	seminara
za 12 - 7. kyu	26	--
za 6. kyu	26	--
za 5. kyu	40	1 seminar
za 4. kyu	50	1 seminar
za 3. kyu	60	1 seminar
za 2. kyu	80	1 seminar
za 1. kyu	110	2 seminar

合気道

合気会 セルビア

Aikikai Srbije

Aikido bilten 15 · 2016.

Aikido

Razmišljanja

Putovanja

Tekstovi

Istorija

合気道

合気道

合気会 セルビア

Aikikai Srbije

Aikido bilten 15 · 2016.

Mesto oružja u aikido teningu

Kazuo Chiba sensei

8.dan, Hombu Dođo Shihan

Ovo je celi tekst Čiba Senseija prvi put objavljen u izdanju Birankai newsletter 1999. Zahvaljujući L. Kleinu

*Prevela sa engleskog:
Katarina Obradović*

Mnogo ljudi me je pitalo o vezi između telesnih tehnika i treninga oružjem u aikidou. Većina tih pitanja je pod uticajem mišljenja (što pozitivnog, što negativnog) prema treningu sa oružjem od strane aikido učitelja koji ga praktikuju i koji to ne čine. Ova suprotstavljena mišljenja neizbežno stvaraju konfuziju među vežbačima.

Moram da priznam da te tendencije da se raspravlja o ispravnom i pogrešnom, boljem ili gore proizilaze iz pitanja da li je trening oružjem ili telesni trening osnova aikido vežbanja. Ja sam odgovarao na ta pitanja jedno po

jedno onako kako su mi postavljana. Ipak, počeo sam da mislim da nisam ispunio svoju odgovornost u predstavljanju tih odgovora datih na raznim mestima. Zbog toga sam odlučio da sasvim jasno dam svoje mišljenje po tom pitanju. Neka ovo bude moj sveobuhvatan odgovor svima onima koji su mi postavljali razna pitanja u prošlosti.

Pitanja koja su mi bila postavljana mogu se svrstati u sledeće kategorije:

1. Da li se akido zasniva na telesnom umeću ili na treningu sa oružjem?

2. Koji je značaj treninga oružjem u aikidou?

3. Koji je O-Senseijev stav i ugao gledanja na trening oružjem?

4. Zašto neki Šihani u Hombu vode treninge oružjem a neki ne?

Kako su ova pitanja usko povezana, želeo bih da prvo odgovorim uopšteno a onda na temelju toga da dotaknem ova pitanja umesto da na svako odgovaram pojedinačno.

Pre svega moram da kažem da nisam video nikakav istorijski dokument koji jasno pokazuje da je telesno umeće u aikidou zasnovano na treningu oružjem, niti sam čuo takvu tvrdnju od samog O Senseija.

Postoje ipak odlomci iz nekih knjiga koje sam pročitao koje se tiču ovoga. Jedan takav odlomak može se naći u prvoj knjizi vezanoj za aikido koju je 1958. objavio Kowado pod nazivom "Aikido" a napisao ju je Kišomaru

Uešiba pod nadzorom Moriheja Uešibe. U toj knjizi Kišomaru Uešiba Sensei kaže: „Svi pokreti u aikidou su upravo pokreti mača. Postoje mnoge oblasti (u aikidou) koje se mogu lako objasniti objašnjavajući koncepte mača...”.

Jedan drugi pasus u istoj knjizi "Aikido" navodi da: „... (aikido) pokreti se zasnivaju na konceptu da je mač produžetak tela. Stoga ako neko tokom (aikido) kretanja drži mač u rukama, taj pokret predstavlja jasan slučaj telesnog pokreta mačem i samim tim u osnovi izražava jedinstvo mača i tela...”.

Još jedan dokaz potiče iz knjige koja nije tehnički knjiga o aikidou, već su to memoari koje je napisao bivši Sumo rvač Tenriju koji je izazvao O-Senseija i bio poražen od njega. U svojim memoarima Tenriju se priseća: „Bio sam na vrhuncu svoje karijere. Ničega se nisam plašio tih dana. Sada kada razmišljam o tome, bio sam prilično sujetan sve dok se nisam našao u situaciji koja me je

navela da razumem dubinu i zastrašujuću realnost japanskih borilačkih veština. Ovo me je saznanje oslobodilo moje sujete..."

Nakon što je opisao stanje svoga uma pre nego što je izazvao O-Senseija, Tenrju je opisao O-Senseijev Aikiđucu: "...Ovaj (aikiđucu) je ultimativna borilačka veština, krajnja borilačka veština, koja otelotvoruje koncept rada mača u kretanju tela." Nažalost nemam kopiju njegovih memoara sa mnom dok ovo pišem, tako da ne mogu da ga citiram od reči do reči, ali gore je navedena suština onoga što je rekao. Smatram da primeri koje sam ovde izneo sasvim jasno i sistematski opisuju jedinstvo tela i mača u aikidou. U kontekstu u kome su predstavljeni ovi zaključci nisu izvedeni iz sistemski struktuisanih tehničkih dokaza, više su to tvrdnje zasnovane na pojedinačnom iskustvu, doživljaju i impresijama. Strogo govoreći one nemaju logičku pozadinu koja bi mogla da izdrži kritike - tehničke i istorijske. Moramo sačekati dalja istraživanja. Ipak iskreno govoreći, voditi raspravu oko toga šta je prvo telesna tehnika ili trening sa oružjem je isto kao da se pitate šta je nastalo prvo, kokoška ili jaje. To ne može konstruktivno doprineti našem praktičnom treningu, a ja sam praktičan čovek, baziram svoje

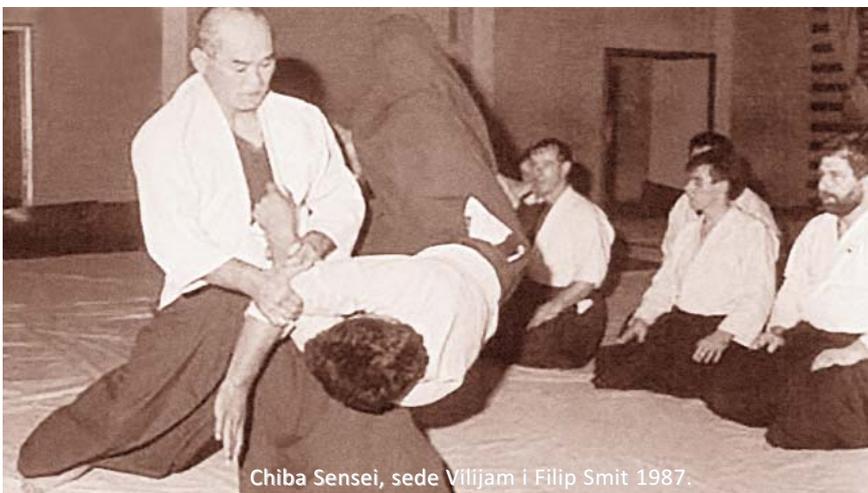
O sensei Morihei Uešiba i Saito Sensei 1957.

odluke na stvarnim situacijama. Čini mi se sasvim jasnim, bazirano na činjenicama iz sopstvenog dugogodišnjeg treniranja, da u svojoj suštini aikido predstavlja jedinstvo telesnih umeća i treninga sa oružjem i to u filozofskom i fizičkom smislu. To je empirijska istina i kao takva ne zahteva istorijsku dokumentaciju i dokaze.

Sa jedne strane, ako prihvatite pretpostavku da je aikido borilačka veština u kojoj je telesna veština krajnja završna faza obuke u rukovanju oružjem logično možete zaključiti da je i telesno umeće krajnja forma (oblik) borilačke veštine. Dakle, oni učitelji koji obraćaju više pažnje na telesne tehnike svakako to čine zdravorazumski. Sa druge strane,

kao što ću potvrditi iz sopstvenog iskustva, ako prihvatite premisu da aikido predstavlja jedinstvo tela i rada sa oružjem, učenje rada oružjem predstavlja proširenje telesnog treninga što je prirodan i neophodan korak u razvoju aikidoa. Ova dva stava ne treba upoređivati niti razmišljati koji ima više legitimiteta ili koji je bolji. Oba treba prihvatiti kao neizbežna i neophodna gledišta u razvoju samog aikidoa.

Da li će se neko opredeliti za jednu ili drugu od ove dve pozicije ne mora nužno biti rezultat logičkog mišljenja. To ima više veze sa pojedinačnim ljudskim tendencijama i senzibilitetom. Neosporno postoje sile koje deluju duboko u našoj svesti. To bi se moglo nazvati i sudbina. Slično nalazimo

Chiba Sensei, sede Vilijam i Filip Smit 1987.

u prirodi kada rad te sile dovodi do sudbinskog susreta između muškarca i žene. Mi imamo interakcije sa puno ljudi ali na kraju završimo sa jednim supružnikom.

Što se tiče mojih 40 godina života u aikidou, moram reći da se moj prvi susret sa O-Senseijem i moj životni put u aikidou može opisati kao ista vrsta susreta sa sudbinom kao ona između muža i žene. Moje napredovanje ka proširenju aikido telesnog treninga u trening oružjem je slično kao i susret supružnika. Da bi ovo potpunije objasnio, ispričaću vam jedan incident koji se dogodio na početcima mog treniranja borilačkih vještina.

Vežbao sam džudo tih dana. Mislio sam da napredujem prilično dobro u svom treniranju. Međutim, 1956. godine sam bio

izazvan od strane jednog kendiste. Borili smo se u polju. Bio sam potpuno poražen i izudaran po celom telu. Nisam mu mogao ništa uprkos svojoj džudo veštini, nisam imao odbranu od mača. Onda sam shvatio da bez obzira koliko budem trenirao i koliko budem napredovao u džudou nikad neću biti u stanju da se borim protiv mača.

Takođe, shvatio sam da u istoj situaciji kendoka bez mača ne bi bio problem za džudoku s obzirom da džudo ima jedinstven odgovor u situacijama kad ste goluruki bez oružja. Ovaj događaj me je ispunio očajem. Bio sam zbunjen, došli su vrlo mračni dani.

Odlučio sam da napustim džudo treninge i mislio sam da je to moja konačna odluka. Bilo mi je sasvim jasno da džudo i kendo predsta-

vljaju različite dimenzije i po sopstvenim pravilima i uslovima bilo bi nemoguće da se bore u istoj areni. Džudo je odličan za borbu prsa u prsa, kendo je odličan za borbu sa mačem na većoj distanci (ma-ai), ali ni jedna od njih ne sadrži obe karakteristike. Ja sam tražio za krajnjom borilačkom veštinom koja sadrži oba elementa.

U mom bolu i zbunjenosti, dok još nisam bio u stanju da nađem novi životni put, bio sam poput žednog čoveka u potrazi za kapljicom vode u pustinji. Lutao sam ulicama Tokija, u potrazi za nečim što možda i ne postoji. A onda u knjižari, pronašao sam knjigu koju sam spomenuo ranije koju je napisao Kišomaru Uešiba. Postojala je mala fotografija O Senseija na poleđini naslovne strane. Kada sam ga video ja sam instiktivno znao - to je čovek koga sam tražio da bude moj životni učitelj. Tako sam doneo odluku - šta god da je potrebno učiniću da postanem njegov učenik. To je bio trenutak moje sudbine.

Međutim, pošto nisam imao ni najmanje znanje o aikidou ta knjiga za mene nije imala nikakvog smisla, bez obzira na to koliko sam je puta pročitao. Jedini pasus u knjizi koji mi je dao nade je bio pasus koji sam već naveo u pogledu odnosa tela i mača. Pasus je

bio veoma kratak ali ipak sam instiktivno bio u stanju da naslutim mogućnost da aikido nudi odgovor na moje očajanje. Ispravno sam odlučio što sam aikido proglasio veštinom koju tražim i što sam joj posvetio ostatak svog života. Moj životni put je postao jasan.

Koliko se sećam, O Sensei nikada nije govorio o vezi između telesnih tehnika i treninga sa oružjem. Ipak nisam sumnjao posmatrajući njegov svakodnevni život da je on oličenje jedinstva mača i tela podjednako svojim postojanjem i u aikidou. Koliko se sećam, O Senseijeve instrukcije na treningu oružjem nisu imale očigledan sistem. Te instrukcije su uvek bile prirodne i samostalne i slobodno su tekle iz njega.

O Senseija nije bio učitelj u današnjem smislu te reči. On je manifestovao svoj neiscrpan duh tražeći dubok PUT i to je bio jedini način na koji nas je vodio. Nikada se nije osvrtao za svojim sledbenicima. Uvek je bio tamo negde i slobodno komunicirao sa bogovima, pokazujući svima nama Put.

Nije obraćao pažnju na svakodnevne poslove. S vremena na vreme bi nam rekao: „Ako napredujete 50 koraka, ja ću biti ispred vas 100 koraka“. Ovaj naizgled

prepotentan stav bi nas potstakao i dao energiju da ga pratimo. Ono što je najvažnije je to da je stvarno tako i bilo.

Njegov duh je bio toliko visoko, on je komunicirao sa bogovima u svom svakodnevnom životu. Njegov stav i način na koji je živeo svoj život manifestovali su izuzetnu, skoro natprirodnu lepotu. Nije postojala nikakva potreba za interakcijom koja bi bila zasnovana na jeziku koji se koristio u svakodnevnom životu.

Morihiro Saito Sensei

Što se tiče tehnika na treningu oružjem on me je naučio samo dve vežbe. Jedna je *yokogi uchi*, gde stavite snop grana na stalak horizontalno i udarate ih boke-

nom. Druga je bila trening zabađanja koplja, u kome smo zabađali štap u kendo oklop za torzo koji je bio obavijen oko velikog bora. To i nisu neke vežbe ako govorimo o instrukcijama u pravom smislu te reči. On je pokazivao napad određenih ciljeva svom snagom a mi smo pokušali da to ponovimo.

Saito Shihan je posle mnogo godina napora i istraživanja u Iwami organizovao sistem obuke sa oružjem: *Ichino Tachi, Tachi i Kimosubi no tachi* koji je osnova za *Sho Chiku Bai* mačevanje. Iz osećaja odgovornosti kao O-Senseijev uke i zato što sam putovao sa njim u mojim ranim danima treniranja, naučio sam ove forme nezavisno od Saito Shi-hana.

Pre mog vremena (pre 1960.) Tamura Shihan i Nišiuči Šihan su bili O-Senseijevi ukei na treninzima sa oružjem. Trudio sam se da ukradem način na koji su rukovali sa oružjem i da treniram sam sa sobom. To mi je bilo važno, a moja primarna odgovornost kao O-Senseijevog ukea je bila da ne napravim grešku. U to vreme bio sam tek Shodan sa samo godinu i po dana aikido treniranja. Tih dana sam sâm sa sobom bio na velikim mukama. Niko od Sempaija u Hombu se nije ponudio da me nauči radu oružjem.

O Sensei, Chiba i Kanai Sensei, 1961.

Moj najveći strah je bio da bih mogao osramotiti O-Senseija usled mog nedostatka znanja rada oružjem. Nisam želeo da ljudi gledaju O-Senseija, koji je tada bio visko pozicioniran u svetu borenja, jedan u milion, na položaju na kome je bio i da kažu: "On bi mogao biti veliki majstor ali pogledajte njegovog učenika. Da li je to sve što ima?".

Isto tako, kao uke nisam hteo da O-Senseija dovedem u situaciju gde ne bi mogao da ispolji svoje sposobnosti zbog mog nedostatka veštine. Moja putovanja sa O-Senseijem na seminarima po Japanu mogla su trajati četiri, pet dana ali i do pet nedelja. Ono čega se sećam danas je koliko sam proveo besanih noći podsećajući se kretanja koje sam video da izvodi O-Sensei i razmišljajući o svom naizgled nemogućem za-

datku da razumem ono što radi i da ne obrukam O-Senseija.

Sada kada pomislim na to, ono što mnajjasnije vidim je duboko poverenje koje mi je on pokazao stavivši me u tu situaciju. On mi nije dao izbora, naterao me je da se suočim sa nemogućim zadatkom. Na taj način naučio me je lekciju da prihvatim nivo veštine koji posedujem i da prepoznam osnovni koncept borilačkih veština: budoka mora biti spreman da prihvati svaku okolnost celim svojim bićem ostavljajući iza sebe bolećivost. O Sensei me je naučio osnovnim vrednostima koje mora da poseduje budoka.

Najveća razlika između nastavnih metoda bušidoa i savremenog obrazovnog sistema je u tome što u borilačkim veštinama učitelj baca učenike u naizgled nemoguće situacije. Oni moraju onda

da traže istinu sami u meri svojih ličnih sposobnosti i kapaciteta koje poseduju. Ne postoje nikakve verbalne instrukcija niti diskusije o detaljima. Ovo je jedinstvena metoda obuke u okviru japanske tradicionalne kulture. To je potpuno drugačiji svet od današnjeg obrazovnog sistema, uključujući i savremene borilačke veštine.

Ne osećem nikakvu kontradikciju u priznavanju činjenice da se danas moj metod treninga oružjem razlikuje od onog O Senseijevog. Ono što sam ja i što radim danas zasnovano je na „uzroku“ u smislu Mahajana budizma “uzroka i posledice”. Postoji “uzrok” koji me čini onim što sam danas i zasniva se na akumulaciji mog životnog iskustva i manifestaciji mog ličnog razvoja. U ovom trenutku mog života ja sam ozbiljno tražio PUT više od pola veka.

Postoje dva stava koja želim da naglasim u raspravi o praktičnim efektima treninga oružjem u aikidou.

Prvi je idealna telesna građa. Ovo je “Aikido telo” o čemu stalno govorim i njegova realizacija se ostvaruje kroz različite faze aikido treninga. Ova telesna konstitucija može da se lakše posmatra kroz rukovanje oružjem nego posmatranjem telesnih tehnika -

posebno u bazičnim pokretima oružjem kao što su suburi i osnovne vežbe štapom. Ima mnogo razloga zašto je to baš tako.

Jedan od njih je i to da kod telesnih tehnika posmatrač često posveti veću pažnju na kreativnu snagu nastalu za izvršenje tehnike i na dinamičan i tekući pokret koji izvode dvoje, vežbač koji baca - tori i onaj koji prima tehniku - uke. Ako se analizira kretanje u smislu „uzroka” i posledice, gde se vežbač sagledava kao „uzrok”, a ishod koji je rezultat izvršenja tehnike se vidi kao „efekat”, često posmatrač može da vidi samo „efekat”, a ne „uzrok” i usmerava pažnju na tok pokreta a ne posmatra stav tela i kako ga tori koristi.

Nasuprot tome, telesna konstitucija torija i kvalitet izvođenja (jedinstvo tela, harmonija, celovitost itd.) može se jasno videti iz njegovog rukovanja štapom (jo) ili mačem (bokenom). Na žalost, u praksi telesnih tehnika često je slučaj da pokreti ukea često sadrže određene elemente uigrane koreografije. Međutim, u osnovnom rukovanju oružjem nema mesta svesnom organizovanju telesnih pokreta. Tori mora u potpunosti da sebe razgoliti, to je za posmatrača potpuno nezavisno telo od partnera.

Najvažniji aspekt aikidoa je njegova jedinstvena sposobnost da omogući toriju da sagleda svoju telesnost (koja je personifikacija stanja uma) kako se manifestuje na primaocu tehnike ukeu kroz njihov međusobni odnos (tori - uke). Tori kroz ukea vidi kao u ogledalu svoje telesne tehnike i svoje stanje uma. Zbog ove jedinstvene sposobnosti aikido naglašava razvoj duhovnog temelja vežbača. U skladu sa ovim, važno je da aikidoke mogu da vide svoje telesno držanje i da nauče kako ono funkcioniše.

Drugo što mislim da je bitno je vezano za aikido trening i starost vežbača. Kao biološka bića, suočavamo se sa starenjem i nametanjem mnogih fizičkih ograničenja usled procesa starenja. Mnogi su u godinama kada moraju balansirati, neki su telesno oboleli a cilj je ostati dugo u aikidou. Prošlo je skoro pola veka od kada je aikido došao u Evropu i SAD i pioniri koji su doprineli razvoju na tom početku sada imaju između 50 i 80 godina. Veoma je tužno videti te ljude koje smatram mojim prijateljima sa kojima sam vežbao kako napuštaju našu veštinu. Smatram velikim gubitkom za aikido zajednicu ukoliko izgubimo akumulirano iskustvo i znanje tih ljudi.

Šta možemo da uradimo i da predupredimo ovu situaciju? Možemo reći mlađim ljudima koji su naša budućnost i potencijal da je veoma značajno za njih da ojačaju svoje telo i kondiciju kako bi trajali u aikidou.

Ipak, ovaj savet se ne može primeniti na svakog vežbača. Kao što znamo zbog svoje filozofije i prirode aikido privlači i starije generacije vežbača. Postoje mnogi slučajevi u kojima su početnici stariji ljudi čija je kondicija slabija. Mi možemo diskutovati o važnosti ishrane i preporučenoj kondiciji u skladu sa godinama ili možemo da uvedemo jogu u aikido trening. Generalno govoreći ovo moramo ostaviti individualnoj proceni svakog pojedinca.

Takođe je veoma važno vežbati ukemi u okviru aikido treninga. Međutim, telesna oštećenja od godina izvođenja ukemija se isto ne mogu zanemariti. Zbog toga je veoma bitno da se savlada ukemi kao nezavisna veština.

Suvarivaza trening koji je neophodan bazični trening u aikidou je isto veoma naporan za starije generacije. Posebno u zapadnoj kulturi gde je dominantna navika kod ljudi da sede u stolicama pa se slabost donjeg dela tela još više manifestuje u poznim godi-

nama - tada je suvarivaza mnogo teža za izvođenje.

Mislim da trening oružjem može pomoći u pojavi neuspešnog prihvatanja svoje telesne građe i da može da reši poteškoće koje imaju po godinama stariji učenici. Baza treninga oružjem je takva da se tehnike izvode stojeći, postoji malo ili nimalo ukemija i postoji dovoljno rastojanja (ma-aija) tako da je stepen uticaja telesne težine u tehnikama oružjem ograničen. (Uticaj težine i snage se menja u odnosu na udaljenost ili ma-ai). Pošto trening oružjem koristi oružje kao produžetak tela to omogućava učenicima da vežbaju relativno nezavisno od starijih razlika. Jedan od razloga što postoji više starijih kendoka koji još aktivno treniraju za razliku od broja starijih džudoka je u tome što je rad oružjem oslobođen od ozbiljnih ograničenja koje telu nameće neumitni proces starenja.

Poziciju treninga oružjem u aikidou trebalo bi posmatrati i u ovom smislu.

Na kraju krajeva uveren sam da se osnovni princip aikidoa nalazi u MUTONO KURAI stanju „nema nja mača” ili kada smo površno naoružani (mač je za pojasom). Ovaj princip seže dalje od pitanja

Kazuo Čiba i O sensei Morihej Uešiba

biti nenaoružan ili naoružan pošto su to relativni pojmovi. U ovom razmatranju dovoljno je reći da ovaj princip ipak ne obesmišljava naše treniranje oružjem. Tehničko i filozofsko razumevanje MUTONO KURAI-ja je osnovni i bitan element mog životnog rada.

I to nije bio lak put. Ipak, aikido do sada nije izdao moja očekivanja. Tehnike dovedene do savršenstva, sjedinjene sa dubokim filozofskim principima koji su temelj ove borilačke veštine moj put su činile izuzetno teškim. Bio sam u dubokom očaju mnogo puta, jer bez obzira koliko sam trenirao i koliko sam tražio put nisam bio u stanju da ga razumem u celini. U isto vreme, nešto ple-

menito što bih uhvatio s vremena na vreme na svom svakodnevnom treningu dalo bi mi osećaj da sam živ i ohrabrialo me da nastavim dalje.

Aikido je plemenita veština. Zbog svoje plemenitosti je vrlo krhak i lako ga je oštetiti. Uprkos tome, zbog svoje krhkosti nikada nije prestao da mi bude manje dragocen.

beleške autora:

1. Kao dopunu iznetim stavovima u ovom tekstu hteo bih da pomenem odnos između aikidoa i ***lai Batto Ho*** treninga. Važno je da kod treniranja bokenom razumete i koncept rezanja mačem kada se sa njim pravilno rukuje. Osećaj rezanja je teško postići

kod treninga isključivo bokenom. ***lai Batto Ho*** omogućava učenicima da bolje razumeju pravilno držanje i sečenje mačem. Osoba koja me je upoznala sa putem ***lai Batto Ho***-a bio je O sensei.

2. Želeo bih da kažem da iako možda izgleda da u ovom članku kritikujem kendo ili džudo nije mi to bila namera. Izneti stav u tekstu je tadašnje opažanje šesnaestogodišnjeg dečaka. Zahvaljujući tom tadašnjem opažanju spoznao sam gospodara za ceo život Moriheja Uešibu i moj put je bio osvetljen. Nije u pitanju kritika džudoa i kendoa. Znam dobro šta je pravi džudo i kendo i ovaj esej je napisan uz puno uvažavanje ovih borilačkih veština.

Nučite decu "umeću mira"

Vesna Strahinić

Sho dan, instruktor

AK „I.K.E.D.A.“ Niš

Tekst je premijerno objavljen na "ringeraja" web portalu namenjenom deci i porodici krajem novembra 2015. na kom je autorka jedan od administratora.

U vreme kada se uzburkala javnost zbog sve češćih slučajeva vršnjačkog nasilja, kada nam se „dešavaju“ Aleksa i Anđela i donose zakoni stradale dece, nema roditelja koji se ne uplaši za svog školarca i koji se ne zapita: "Kako da zaštitim svoje dete?" Odgovor koji se sam po sebi nameće je – naučite ih da se sami brane i odbrane!

U moru borilačkih sportova i veština koje su sve popularnije poslednjih deceniju ili dve izdvaja se jedna neagresivna i netakmičarska veština – aikido.

Aikido je japanska borilačka veština nastala u prvoj polovini

20. veka. Njen idejni tvorac i osnivač Morihej Uešiba (O sensei) objedinio je u njemu svoja znanja iz višegodišnjeg proučavanja različitih borilačkih veština i stvorio jedinstven sistem koji je nazvao „umećem mira“.

Osnovni princip aikidoa je da se na nasilje odgovori nenasiljem. Aikido je efikasna veština samoodbrane koja nas uči da konflikte rešavamo nenasilnim putem. Cilj aikido tehnike nije da povredi napadača već da preusmeri, kontroliše i neutralizuje napad.

Zašto je dobro da deca treniraju aikido?

1. Aikido je neagresivna bori- lačka veština. To praktično znači da aikido tehnikom ne zapo- činjete tuču već možete samo da je završite. Aikido ne ohrabruje decu da budu Nindža kornjače ili Moćni rendžeri, da skaču unakolo i udaraju i šutiraju drugu decu ili odrasle ili svoje igračke. Aikido tehnika počinje tek onda kad neko drugi prekrši pravila lepog po- našanja i započne tuču ili svađu. Prvo pravilo koje naučimo na treningu je – ne povređuj druge. Ako te napadnu odbrani se ali tako da ne povrediš druge.

2. Aikido uči decu da budu stalo- žena, prisebna i skoncentrisana. Naravno da deca ne mogu biti

mirna i staložena sve vreme, ali ih aikido trening uči da se usred- srede na ono što rade. Ukoliko treba da prate čas u školi ili se skoncentrišu na domaći zadatak više im neće smetati galama drugih školaraca, uključen TV ili mlađi brat ili sestra koji trčkaju unaokolo.

3. Deca su u neprestanom pok- retu i o sebi i svojoj okolini uče upravo kroz pokret. Razvojem motoričkih veština deca razvijaju i svoj intelekt. Aikido trening se sastoji od niza vežbi kojima se razvija koordinacija pokreta celog tela. Na taj način deca uče da usklade svoj um i svoje telo.

4. Učeći aikido tehnike deca uče ne samo da pravovremeno odgo- vore na napad već da prepoznaju konfliktnu situaciju i preduprede je. Što smo svesniji okoline i deša- vanja oko nas samih to je veća šansa da se na napad odgovori efikasno, brzo i bez straha i pa- nike. Dete kroz trening nauči da koristi i kontroliše svoju snagu i na taj način prestaje da se plaši jer zna da ima i snagu i znanje da reši bilo koju neprijatnu situaciju.

5. Kroz aikido trening deca se uče i lepom ponašanju, međuso- bnom poštovanju i uvažavanju, humanosti i drugim socijalnim veštinama. Uobičajeno je da oni koji duže treniraju pomažu

početnicima i uopšte mlađima od sebe. Na aikido treningu nema mlađih i starijih po godinama već po znanju. U dođou (prostor u kome se vežba) smo svi jednaki, bez obzira na pol, uzrast, fizičku sposobnost...

6. Aikido nije sport, nije takmičarska veština. Nema tenzije oko toga ko je bolji i ko će dobiti medalju. Napredovanje se vrednuje na polaganju za kyu i dan zvanja. Svako ko savlada određene tehnike dobija diplomu o svom napretku. Na taj način deca stiču samopouzdanje i treniraju i uče u opuštenoj atmosferi bez straha od zadirkivanja ili neuspaha. A radost kada se nakon prvog polaganja dobije zasluženi aplauz i diploma – nema konkurencije.

7. Aikido može da uči i trenira svako – bez obzira na pol, godine ili fizičku spremu. Aikido mogu da

treniraju i deca koja imaju zdravstvene probleme jer je trening lako prilagoditi njihovim zahtevima i njihovom stanju. Bitno je da vi kao roditelji imate pozitivan stav i da dete uživa u treningu.

8. Deca mogu da krenu na aikido već od treće godine. Dete ovog uzrasta uči različite načine kretanja tela, uči padove, razvija motoriku, uči da poštuje druge i samog sebe. Treninzi su prilagođeni uzrastu deteta, pa se tako kroz igru razvija i ljubav prema treningu i učenju.

9. Za aikido trening vam nije potrebna posebna oprema, samo trenerica, majca i dobra volja. Nemojte deci odmah kupovati kimono (odeća za vežbanje) – neka on bude nagrada za trud.

10. Na kraju, aikido će umoriti vašu decu pa će makar dva ili tri puta nedeljno otići ranije na spavanje.

Aikido treninzi se održavaju u kontrolisanoj i bezbednoj sredini uz stalno prisustvo instruktora. Povrede su u borbilačkim veštinama svedene na minimum i skoro da ih uopšte nema. Deca odmah

nauče da trening ima svoj tok i da se radi samo ono što instruktor pokaže. Treninzi se brižljivo pripremaju i do detalja razrađuju, tako da nema mesta za nekontrolisane događaje.

Aikido se naročito preporučuje deci koja su inače sramežljiva i povučena, koja imaju probleme sa vršnjačkim nasiljem, kao i ona koja se ne snalaze u grupnim i takmičarskim sportovima. Zahvaljujući aikido treningu ovakva deca dobiju samopouzdanje koje im je potrebno i nauče da veruju u sebe i svoje sposobnosti.

Na kraju, ako želite da zasta kvalitetno prevedete vreme sa svojom decom – dođite zajedno na aikido trening. Značice i njima i Vama.

Seminar u Bugarskoj, 24 - 25. oktobar 2015.

Na pola puta do Japana

Duško Kulačin

3. dan Hombu Dođo

*Putopis sa seminara
u Sofiji održanog u
čast proslave 25 godina
Bugarske aikido federaci-
je (BAF) i 30 godina od
kada se aikido vežba u
Bugarskoj.*

Naš put počinje u petak, 23. oktobra. Posle relativno kratkog „leta“ iznad autoputa i bez zadržavanja na granici, uleteli smo u Bugarski vazdušni prostor. Posle 50-ak kilometara od granice, stižemo u Sofiju laganom vožnjom, uz mnogo naprezanja i vozača i putnika, da bismo videli neki saobraćajni znak koji bi pokazao ograničenje brzine.

Odličan mali hotel, nedaleko od samog centra Sofije, je bio naša destinacija te večeri. Okružen lošim putevima i još lošijim trotoarima, ali sa izuzetno ljubaznim osobljem. Sve vreme boravka nas je okruživala odlična hrana i prijatni ljudi. Ožiljci kraja socijalizma se mogu videti u većem delu ove

prestonice, ali se takodje mogu videti gradjevine stare nekoliko vekova. Pozorišta, trgovi i hramovi različitih vera su izranjali iz betonskih površina oko nas. Bez nekog posebnog plana sa još manje vremena, uspeli smo da vidimo samo mali deo bugarskog nasleđa.

Metropola, na oko 600m nadmorske visine i skoro 500 km² površine, je tih dana slavila 30 godina aikidoa u Bugarskoj i 25 godina Bugarske aikido federacije. Tu stižemo do razloga naše posete ovom gradu, u kojem je zbog pomenutog jubileja, u isto vreme i na istom mestu, boravio i Hombu Dojo Cho, Waka Sensei, tj. Mitsuteru Ueshiba Sensei.

Iako se kod nas aikido vežba malo duže, nismo uspeli da se složimo oko jedne stvari: aikidoa. Nije to jedina stvar neslaganja, ali sa ove tačke gledišta, trenutno je najbitnija. Svako od nas ima različit razlog vežbanja ili nevežbanja aikidoa, i aikido različito raste u svakom od nas. Doduše, to aikido seme traži kvalitetno tlo iz kojeg će izrasti. Seminar sa Waka senseijem je samo pokazao da svi potičemo sa istog izvora. Neki se verovatno plaše kapi te izvorske vode, pa se kriju ispod kišobrana.

Posle obilne večere u restoranu domaće bugarske kuhinje, na putu do hotela, još uvek smo pretpostavljali kakav nas seminar očekuje. Da nismo pogrešili, uverili smo se u ranim jutarnjim satima sledećeg dana. Manjak parking mesta je stvorio efekat vraćanja vode na izvor. Reke aikidoka su se slivale kroz pešačku zonu parka do mesta za registraciju vežbača, iza kojeg nas je nestrpljivo čekalo oko 1000m² tatamija, a na njemu izvor: praunuk O Senseia. Oko 500 aikidoka iz Bugarske, Makedonije, Rusije, Rumunije, Turske, Grčke, Slovačke, Mađarske, Ukrajine, Hrvatske, Velike Britanije je čekalo početak treninga. Među njima i nas šestoro iz Srbije. Čak šestoro ili samo šestoro? Možda je Sofija mnogo udaljenija od Zemuna i Novog Sada nego što mis-

limo? Ili Srbiju stavljamo daleko od svih drugih zemalja? Nebitno sada. Počinje trening.

Početak kao svaki drugi, ali sa 500-tinjak istovremenih udisaja i izdisaja. Zagrevanje je bilo u duhu Hombu Dojo-a, ali bez značajnijih razlika u odnosu na zagrevanja koja mi radimo. Slučajnost ili ne, ali su probuđeni i oni nedovoljno budni.

Zagrejani, u seizi, Waka sensei pokazuje prvu tehniku za danas. Objašnjenja i savete je davao na japanskom, koja je jedan prevodilac delio sa gostima na bugarskom, a drugi na engleskom jeziku. Mislim da smo često najbolje razumeli objašnjenja na maternjem jeziku aikidoa. Shvatili smo da je tema seminara baza, tj. osnova aikidoa, koju je Waka sensei pokazivao lepršavim i izuzetno

preciznim načinom. Ništa manje precizan i brz nije bio ni njegov asistent. Najveći kompliment mi je bio način na koji Waka sensei radi, a to je identičan aikido našem. Sve tehnike izvodi na isti način na koji je moj učitelj pokazivao meni, nama.

Interesantno je da je, dok bi svi radili zadatu tehniku, Waka sensei okupljao vežbače oko sebe tako što bi odabrao nekog od običnih smrtnika sa kojim bi uradio tu tehniku nekoliko puta. To je bila sjajna prilika da se ne samo vidi, već i oseti tehnika i energija. Imao sam čast da nekoliko puta u toku ovog seminara budem uke Waka senseija, kao i ostatak našeg sjajnog društva sa severa Srbije. Bili smo ambasadori aikidoa naše zemlje mogu bez lažne skromnosti da kažem da se nismo obrukali,

合気道

合気会 セルビア

Aikikai Srbije

Aikido bilten 15 · 2016.

čak i ostavili dobar utisak. Nije bilo grubosti u njegovim tehnikama, ali nije ostavljao ni prostora greškama ukea. Poštovanje uke je bilo sve vreme prisutno. Međutim, grubi i kruti ukei su mogli da oseće i drugo lice aikidoa, ne bi li shvatili njegovu suštinu kroz efikasnost. Videli smo i različite stilove, verovatno razvijane u tami sujete i lenjosti.

Dva sata treninga su brzo prošla. Imali smo ne baš dugu pauzu do drugog treninga, koju smo iskoristili da razmenimo prve utiske uz sendviče za ručak. Neko bi očekivao da ručak bude obilniji posle napornog vežbanja, ali niko od nas nije osećao glad, osim gladi za još vežbanja. Ili, možda još uvek nismo svarili večeru.

Drugi trening je počeo malo drugačije od prvog. Domaćin je objašnjavao pravila ponašanja na tatamiju. Pomenuo je prekrštene ruke, ruke na kukovima i slične stavove, kao i opasnost od nošenja kamera u kimonu. Lično mislim da je obaveza instruktora da bar upozna, ako ne i nauči, svoje učenike sa pravilima ponašanja. To su banalni propusti, koji su primetni i primećeni na ovom seminaru. Oni neprimetni su opasniji, a mislim o nedostatku časti i odanosti, kao i iskrenosti prema sebi i drugima, manjku ljubaznosti, pravednosti i humanosti, kao i pogrešnom definisanju hrabrosti. Upravo sam nabrojao značenja svih 7 nabora na hakami koju smo svi jako želeli. Nosimo je sa ponosom i trebali bi

znati šta znači to što nosimo. Ne nosi je svako i morali bismo bar da se trudimo da živimo sa osobinama koje su utkane u komad tkanine, kojom se ponosimo. Nažalost, neki su svoje nabore ispeglali da im ne bi smetali dok slažu hakamu, neki su napravili nove nabore, a neki, opet, ne mare za iste. Tako su zaboravili gde su krenuli ili još uvek tragaju za alternativnim putevima.

Nastavili smo sa treningom i sa upoznavanjem ljudi i tehnika iz svih krajeva Evrope. Nasmejani i umorni od napornog vežbanja, radeći sa svakim ko bi prišao, nismo se trudili da ikome namećemo naš aikido. To je radio Waka sensei umesto nas, jer smo samo radili njegove tehnike, odnosno naš aikido.

Nakon završetka drugog treninga, počeo je embukai, na kojem su najviše domaćini pokazali koliko su napredovali vežbajući aikido. Naravno, Waka sensei je imao mnogo udela u podizanju ovog dešavanja na viši nivo.

Posle prezentacije, imali smo tek toliko vremena da se istuširamo i presvučemo u prikladniju odeću za svečanu večeru. Domaćini su se svojski potrudili da nas upoznaju sa svojom kuhinjom, ali i zabave narodnim igrama, pesmama i nošnjama. Najjači utisak na sve strance je ostavio ne baš kratak solo nastup gajdaša, praćen kolom domaćina. Ovo je bila uvertira u dodelu priznanja ljudima poznatim samo u lokalnim krugovima.

U toku večeri smo ispred Aikikai Srbije pozdravili Waka senseija i poklonili mu "Gorski vijenac" na japanskom jeziku, koji mu se jako svideo.

Svečani prijem u obliku žurke smo napustili kada je dirigentsku palicu preuzeo DJ sa turbo-folk repertoarom, dočekan ovacijama nekolicine gostiju. Uputili smo se u centar ovog prelepog grada, kako bismo videli izbliza neku od prelepih gradjevina, koje smo viđali u prolazu na putu do treninga.

Poslednji trening je bio u nedelju, narednog dana. Još dva sata vežbanja nas je delio od kraja seminara. Protekao je kao i prethodni, u napornom vežbanju i

upijanju energije koja bi trebala da nas nosi u narednom periodu. Sreli smo poznate ljude iz Makedonije, Grčke i Engleske. Upoznali smo nove ljude iz Rumunije, Turske, Slovačke...

Waka sensei je završio seminar skrenuvši ponovo pažnju na osnovne aikidoa, posle čega je usledilo fotografisanje.

Sunčan i hladan dan smo iskoristili da, napokon, prošetamo Sofijom. Tražeći suvenire, i dalje smo pričali o seminaru, Waka senseiju, broju ljudi koji je naporno vežbao, o generacijama kojima će sadašnji Dojo-Cho potpisivati diplome, o ljudima koji ne mare za vrednosti koje nedostaju društvu, a imaju sjajnu priliku da stvore dobre i poštene ljude od mladih bića koja širom otvorenih očiju pokušavaju da upiju sve što se postavi ispred njih kao zadatak.

Na njima ostaje aikido scena, kao što ostaje Waka senseiju, koji je na ovom seminaru pokazao koliko truda treba uložiti u svaki trening.

Hvala sjajnom društvu, koje je ovaj naporan, ali i prijatan seminar učinilo mnogo lakšim, a prijatan vikend još prijatnijim. Hvala Katarini Obradović, Relji, Luki i Vladi Jokiću, i naravno, mom Učitelju, Saši Obradoviću.

合気道

合気会 セルビア

Aikikai Srbije

Aikido bilten 15 • 2016.

Vkus Banzovog mača

Umetnost
Filozofija
Kultura
Japan
Jezik

合気道

合気会 セルビア

Aikikai Srbije

Aikido bilten 15 • 2016.

Borilačke veštine i performativna umetnost u Japanu

Aleksandar Filipović

odlomak iz knjige

“Poreklo estetskih elemenata u dalekoistočnim formama borilačkih veština” - izdanje je deo nove edicije SAKURE Publishing

1. Borilačke veštine i performativna umetnost u Japanu

Japanske borilačke veštine – kao i mnoge druge širom istočne i jugoistočne Azije – imaju ozbiljnu umetničku dimenziju – eksplicitni estetski karakter - koji ih čini važnim delom japanske kulturne tradicije.“ (Ben-Ari,2005,333) Naglašavanje etičkih, estetskih i meditativnih komponenti na račun pragmatikih, bilo je naročito vidljivo u Japanu u doba kasnog Šogunata u XVIII i XIX veku, kada „ratničke veštine“ (bugei) ustupaju mesto „ratničkom putu“ (budo). (Filipović,1999,46-47)

U tom periodu relativnog mira opadali su zahtevi za strogom bor-

benom gotovošću, pa se uz borilačke sisteme – jutsu, u kojima određena duhovna nastrojenost bila u službi uvećanja efikasnosti veštine, javljaju različiti putevi (dō), u kojima je upražnjavanje veštine sredstvo dosezanja određene duhovne nastrojenosti ili samousavršavanja. Veština mačevanja – kendo, postaje put mača – kendo, veština gađanja iz luka kjuđucu, postaje kjuđo – put luka, a načini goloruke borbe džudo, postaju put mekoće – džudo, staje rame uz rame sa drugim poznatim veštinama uzdignutim na nivo umetnosti kao što su čajna ceremonija – cadō, pose-

ban način aranžiranja cveća nazvan ikebana – kadō, kaligrafija – shodō, stvarajući tako jednu vrstu DO kulture. Sve ovo svedoči o jakom uticaju kineske taoističke filozofije koja naglašava Tao – Put, u japanskom – DO. Uticaj religije, specifično zen budizma, bio je od presudne važnosti za ovu transformaciju borilačkih veština bliže ka umetnostima. Pacifikacijom Japana mačevalštvo i sve druge borilačke veštine menjaju svoje težište od samoodbrane ka samousavršavanju. Tako se, barem kada je u pitanju Japan sa svojom skorašnjom kolonijalnom istorijom, potencijali za dalju militarizaciju, oličeni u liku borilačke tradicije, procesom estetizacije i dubljeg povezivanja sa religioznom konceptima pretvaraju od oruđa ugnjetavanja i represije u put samoizbavljenja. (Ben-Ari, 2005, 333 - 339)

Kao što smo videli u predhodnom odeljku, borilačke veštine su još u Kini počele da uvode posmatrača kao element sa kojim se računa kada je u pitanju izvedena tehnika. Pri tome, posmatrač ne mora nužno da bude neko sa strane, već to može biti i sam izvođač. (Klens-Bigman, 2002,1) Dakle, u nedostatku posmatrača, sam izvođač svoje izvođenje može da posmatra i koriguje spram idealizovane slike koju poseduje u

svojoj svesti o tome kako svaki pokret treba idealno da izgleda. Zbog toga se japanske kate kao i kineske forme mogu vežbati samostalno. Možda baš zbog ove idealizovane slike koju vežbač poseduje u svojoj svesti – vizualizacije kate – koja je razvijana vremenom i prenošena sa učitelja na učenika, kod japanskih borilačkih veština mogu se mnogo lakše utvrditi jasni estetski koncepti koji dominiraju ovim veština. Poreklo ovih koncepata je svakako kinesko, ali adaptirano i prelomljeno kroz japansku kulturnu matricu još od Heinan perioda (710 – 1185 n.e.) kada se zbio najveći upliv kineske kulture.

Svi koncepti koje ćemo pobrojati nalaze se u istovetnom obliku i u tradicionalnim performativnim umetnostima Japana kao što su ples i drama. Prvi i najdominantniji na listi pojmova svakako je kineski pojam jedinstva opozita **Jin** i **Jang** (陰陽), koji smo već pomenuli. Simbolički kvaliteti koji su pripisivani Jinu i Jangu između ostalih su hladnoća, mesec, ženski princip za Jin; toplota, sunce, muški princip za Jang. Važno je razumeti da ovaj simbol pre svega predstavlja jedinstvo ovi dveju opozita koji su jedan bez drugog nezamislivi, i svakome su potrebna oba ne bi li bio u ravnoteži. Upravo je ravnoteža srž japan-

skih, kao i kineskih, borilačkih veština, pa tako slaba osoba ne bi li izvodila katu na pravi način mora da razvije snagu, dok snažna osoba mora razvijati mekoću i fleksibilnost. Idelano izvođenje mora biti kombinacija čvrstine i mekoće, brzine i usporenih pokreta, fleksibilnosti i kontrakcije, itd.

Jednom prilikom tvorac kratke forme Yang stila Tai Či Čuana, Čeng Man Čin, upitan je koliko brzo forma može da se izvodi. „Sve dok možete da razlikujete jin od janga, rekao je, možete da radite koliko brzo možete. Stariji učenici su se na kraju složili oko toga da je učitelj Čeng mislio na potpuno odvajanje težine koja se prenosi sa jedne strane tela na drugu dok se ide kroz formu korak po korak, te promenu položaja sa jedne strane na drugu koja mora biti glatka i potpuna. Ravnoteža, a ne stapanje.“ (Klens - Bigman, 2004,3)

Sledeći pojam koji moramo pomenuti, jeste japanski pojam za interval i koristi se takođe za opisanje kvaliteta kretanja kroz vreme i prostor – **Ma** (間) (pauza, prostor, interval). Simbol kojim se predstavlja Ma jeste kapija, kroz koju se može videti sunce. Ovaj pojam između ostalih znači i distancu, između nas i našeg partnera, što je ujedno i prvi način da

se iskusi Ma. (Klens-Bigman, 2002,4) Najbolji način da se praktično vidi ovaj estetski kvalitet jeste da se posmatra kako dva vežbača zajedno izvode istu katu. Razlika u tome kako svaki od njih izvodi istu formu ilustruje u kojoj meri svaki poseduje Ma. Jedan može raditi katu tehnički sasvim ispravno, ali mehanički i ravnodušno te se za njega kaže da ima loš Ma. Drugi može izvoditi pokrete sa elegancijom i skladom tako da na poseban način „oživljava“ priču koju kata nosi, i za njega se kaže da poseduje dobar Ma. Ovaj kvalitet, dakle, čini razliku između korektnog, ali „beživotnog“ izvođenja forme i izuzetnog i lepog koje pobuđuje ushićenje.

Kada dvoje ili više ljudi sa dobrim Ma izvodi istu formu, njihova usklađenost i osećaj za „tajming“ je nešto što pobuđuje jedno vizuelno zadovoljstvo u posmatraču, što je takođe jedan od indikatora dobrog Ma. „Poznati japanski učitelj plesa koga sam jednom intervjuisala, rekao mi je da se Ma ne može naučiti. Kao ta lenat, on je nedokučiv, to je kvalitet koji jednostavno prepoznaš kad ga vidiš, ili ga imaš ili ne.“ (Klens-Bigman, 2004,4)

Koncept **Jo-Ha-Kju** (序破急) je još jedan koncept koji postoji i u performativnim umetnostima i u

borilačkim veštinama, i on je usko povezana sa predhodno pomenutim konceptom MA. On se u slobodnom prevodu može predstaviti kao tri faze (sporo – srednje – brzo) (Klens-Bigman, 2004,5) nekakve radnje kroz koju može prolaziti bilo ples ili gluma ili neko ko izvodi nekakav zahvat, udarac ili pokret u borilačkoj formi.

„Prva faza je određena suprotnostima između sile koja raste i druge sile koja pruža otpor ovoj prvoj sili (Jo znači suzbiti); druga faza, (Ha, slomiti, prekinuti) jeste trenutak kada je sila otpora prevaziđena, sve dok ne stigne do treće faze (Kju, brzine), kada dolazi do kulminacije radnje – ona oslobađa svu svoju snagu i nenađano prestaje, kao da je naišla na nekakvu prepreku, na novi otpor.“ (Euđenio,1996,214) Ovako to izgleda u klasičnom japanskom pozorištu. Sa druge strane isti motiv imamo i u japanskim borilačkim veštinama. Ovaj koncept ima kumulativno svojstvo naganavlavanja energije da bi na kraju došlo do eksplozije u jednom jedinom udarcu, bacanju ili sečenju kad je mačevanje u pitanju. Isto tako kada je sama forma treninga u pitanju gotovo po pravilu imamo isti redosled radnji koje prate koncept Jo-Ha-Kju. Na početku zagrevanje je lagano kao uvod, zatim dolaze tehnike ili kate, da bi

se trening završio sparingom ili kumiteom u kome sva nagomilana energija ima da „sagori“.

Koncept **Wabi-Sabi** (侘寂) nije sam toliko prisutan u načinu izvođenja pokreta i formi japanskih borilačkih veština, koliko on leži u njihovom duhu. Sa jedne strane izraz Wabi u estetskom smislu nosi značenje osiromašelja ili jednostavnosti, dok izraz Sabi se odnosi na osećaj povlačenja i usamljenosti. (Klens-Bigman, 2004,6) Primer za ovaj koncept najlakše se može naći u načinu izvođenja čajne ceremonije i u načinu uređenja japanskih otvorenih i zatvorenih prostora. Čajna ceremonija započinje laganim hodom duž kratkog puta, kroz jednostavan pejzaž do kućice za čajnu ceremoniju koja predstavlja odvajanje od svakodnevnog života. Ulaz u kućicu je mali tako da se oni koji ulaze moraju saviti i na taj način pokloniti i time ikazati svoju poniznost. Samuraj koji ulazi u kućicu za čajnu cermoniju na taj način biva onemogućen da potegne svoje oružje, i verovatno će morati da ga ostavi prilikom ulaska. Na taj način se želi reći da u okvirima kuće za čaj ne treba isticati svoj status. Sama unutrašnjost kućice za čaj reprezentuje jednostavnost i svedenost u ukrašavanju. U njoj se na zidu može nala-

ziti po neki svitak ili vaza sa jednim jedinim cvetom. U takvoj sobi ne bi trebalo biti rakoši, niti nečega što odvlači pažnju za vreme čajne ceremonije. Prostorija treba da da bude utočište i mesto za povlačenje i kontemplaciju.

Ovaj princip u borilačkim veštinama najviše se odrazio na koncept **Dojo-a**, mesta za praktkovanje puta borilačkih veština – tj. sale za vežbanje. Kimono za vežbanje je takođe izraz svedenosti i jednostavnosti, bela boja reprezentuje volju i spremnost na odricanje, itd. Japanske borilačke veštine, a naročito karate kao japanski izraz kineskog golorukog borenja, znatno je izmenjen pod uticajem ovog koncepta. Za razliku od kineskih formi, japanske kate su mnogo jednostavije, pokreti se ne slivaju jedan sa drugima kao što je slučaj sa kineskim pandanom, već su naglašeni kao zasebne celine sa jasnom granicom između dva pokreta.

Poslednji od pojmova koji ćemo pomenuti ovde je **Yugen** (幽玄). Zeami Motokyo, glumac, komentator i pisac No drame iz 14. veka opisao je Yugen kao vrstu lepote sa primesama tuge. (Klens-Bigman, 2004,7) Ona izmiče mladim izvođačima čiji se talenat i izvođenje baziraju na fizičkom izgledu

"43 All Japan Aikido demonstration 2005."

i šarmu, ali nedostaje im ono što dolazi sa godinama i iskustvom. Kodiskusnih izvođača u izvođenju se primećuje izvesna melanholija koja dolazi sa proživljenim životom te osobe i njenim usponima i padovima, koja daje jednu jedinstvenu notu njegovom izvođenju koje postaje snažno i upečatljivo. Yugen je veoma redak kvalitet, i kao takav sreće se kod malog broja velikih majstora, koji mogu svojim izvođenjem da ostave snažan utisak na gledaoca. Ovaj kvalitet u borilačkim veštinama se ne ogleda u fizičkoj komponenti izvođenja neke posebne tehnike koja može biti mnogo pravilnija kod nekog tridesetogodišnjaka, već na doživljaj jedinstvenosti koji imaju stari majstori čija tehnika transcendiraa i sam stil i postaje „umetnost pokreta“. Zbog toga se u borilačkim veština-

ma toliko polaže na demonstracije od strane starijih vežbača i majstora, za razliku od sporta koji koncept starog sportiste gotovo da i ne poznaju.

2. Zaključak

Značaj izučavanja estetike u borilačkim veštinama ide ruku pod ruku sa sve većim interesovanjem istraživača antropologa, sociologa, psihologa za izučavanje pojava kakve su događaji iz savremenog svakodnevnog života – religijske službe, venčanja, sahrane, dodele diploma, i dr. Sa druge strane tu su masovni događaji zabavnog karaktera kao na primer Reality show-ovi, festivali, cirkusi, parade, televizijski šou programi, video igrice i naravno veliki sportski događaji, turniri, šampionati, olimpijske igre. U tom širokom korpusu javnih

događaja koji se nalaze pod lupom istraživača koji proučavaju performativne aspekte svake od ovih pojava, zanimljivo je pomenuti i otvoriti pitanje proučavanja performativnog i estetskog karaktera borilačkih veština Dalekog istoka koje danas nisu samo lokalna pojava, već se praktikuju na svim meridijanima i svim kontinentima. One su jedinstvene stoga što je u njihovoj pojavi sublimirano više različitih aspekata. Sa jedne strane mi moramo obratiti pažnju na njihovu praktičnu funkciju – one su visoko stilizovan i kanalisani oblik fizičke agresije, upakovani u kulturno prihvatljivu formu, koji teži da energiju napadača vrati njemu samom, tj. da pacifikuje samu težnju za nasiljem, odstranjujući na taj način koncept nasilja iz društva. Sa druge strane odstranjivanju nasil-

nih tendencija odgovara izbor kulturnih koncepata koji su iz religiozno-filozofskog domena transponovani u borilačke sisteme, transformišući ih još više u pravcu pacifikacije, a ističući telesnu praksu usavršavanja kao način za individualnu samorealizaciju i samokultivaciju ličnosti. Zbog svega toga borilački aspekt biva pomeřen u stranu, on je otvorio prostor jednoj veoma razvijenoj telesnoj kulturi koja je visoko estetizovana i stilizovana, sa bogatim duhovnim backgroundom, što je koncept kakav je Zapad otkrio upravo otvaranje Istoka ka kulturnom uticaju Zapada.

Performans igra veliku ulogu u borilačkim veštinama, i videli smo na početku našeg izlaganja da je

publika bila još od najranijih dana nešto sa čime se računalo u kreiranju sistema borenja, a ne samo primenljivost pokreta u

borbi. Dakle, vizuelni aspekt je veoma snažan i igra značajnu ulogu, makar i nesvesnu u stvaranju i praktikovanju borilačkih veština. Sa ovim estetskim uplivom kao da slabe agresivni i nasilni elementi koji isprva pokreću ljude da kreiraju pokrete koji će služiti za odbranu ili napad na druge. Zbog toga je važno naglasiti koji su sve to pojmovi i koncepti utkani u finu strukturu dalekoistočnih borilačkih veština, ne bi li se na taj način dešifrovalo kako su upravo borilačke veštine uticale na smanjenje nasilja u društvima iz kojih dolaze i zašto ljude u tim delovima sveta u kojima je život često veoma surov, drugi smatraju za oličenje smirenosti i zadovoljnosti životom.

Literatura:

1. Ben-Ari, E. 2005. *Militarism, Martial Arts, and Aesthetics in Japan*, *Reviews in Anthropology*, 34: 331–341, 2005, online Taylor & Francis Group,
2. Chongshen, L. 2010. *History of Chinese Wushu*, Beijing
3. Euđenio, B. 1996. *Rečnik pozorišne antropologije: tajna umetnost glumca*, Fakultet dramskih umetnosti, Beograd
4. Filipović, D.M. 1999. *Kjokošinducu*, Narodna Knjiga, Beograd
5. Filipović, A.; Jovanović, S. 2012. *Prilog proučavanju religijsko-filozofske osnove borilačkih veština Dalekog Istoka*, *Fizička kultura*, Vol.66, br.1, str.48-56
6. Jovanović, S. 1992. *Karate 1 – teorijska polazišta*, Fakultet sporta i fizičkog vaspitanja, Beograd
7. Klens-Bigman, D. 2004. *Culture in the Martial Arts: Cultural Aesthetics In Traditional Martial Arts*, *Electronic Journals of Martial Arts and Sciences*, artical 3., from: <http://ejmas.com/proceedings/procindex.htm>
8. Klens-Bigman, D. 2007. *Yet More Towards a Theory of Martial Arts as Performing Art*, *InYo: Journal of Alternative Perspectives on the Martial Arts and Sciences*, artical 1, from: <http://ejmas.com/jalt/jaltframe.htm>
9. Liu, D. 2004. *Tai Či Čuan i Ji Ding*, Esotetia, Beograd
10. Maljavin, V.V. 2008. *Kina istorija, kultura, religija*, NNK Internacional, Beograd
11. Simić, N. 2005. *Karate-do – veliko japansko pesničenje*, autorsko izdanje, Beograd
12. Vats, A. 1984. *Put Zena*, NIRO Književne novine, Beograd
13. Veber, M. 1997. *Sabrani spisi o Sociologiji religije*, I tom, IK Zorana Stojanovića, Sremski Karlovci

"IX letnja aikido škola Aikikai Srbije" Vrnjačka Banja 2010.

"X letnja aikido škola Aikikai Srbije" Vrnjačka Banja 2011.

- AK "ALFA" Bela Crkva • AD "BUDO" Novi Sad
- AD "DAITOKAN" Požarevac • AK "KAIZEN" Beška • AK "KAIZEN" Indija
- AD "IKEDA" Niš • AD "KRUŠEVAC" Kruševac • AD "MARKO" Novi Sad
- AD "OZREN" Soko Banja • AD "SENSEI" Niš • AD "TAKA" Niš • AD "TAKA" Merošina
- AD "YAMATOKAN" Beograd • AD "ZEMUN" Zemun

www.aiki.rs

Društvo za tradicionalnu japansku kulturu - Aikikai Srbije